

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0400/2011

24.11.2011

RAPORT

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamine
(2011/2157(INI))

Väliskomisjon

Raportöörid: Marek Siwiec ja Mário David

RR\884916ET.doc

PE469.805v02-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	25
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS.....	28
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	32
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS	37
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	42
KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS	46
KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS.....	51
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS	54
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	57

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta (2011/2157(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 25. mai 2011. aasta ühisteatist uue lähenemisviisi kohta muutuvale naabrusele (KOM(2011)0303) ja 8. märtsi 2011. aasta ühisteatist partnerluse kohta Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel (KOM(2011)0200),
- võttes arvesse komisjoni 11. märtsi 2003. aasta teatist laienenud Euroopa naaberriikide kohta, milles esitatakse uus raamistik suheteks ida- ja lõunanaabritega (KOM(2003)0104), 12. mai 2004. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika strateegiadokumendi kohta (KOM(2004)0373), 4. detsembri 2006. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika arendamise kohta (KOM(2006)0726), 5. detsembri 2007. aasta teatist tõhusa Euroopa naabruspoliitika kohta (KOM(2007)0774), 3. detsembri 2008. aasta teatist idapartnerluse kohta (KOM(2008)0823), 20. mai 2008. aasta teatist Barcelona protsessi (Vahemere Liit) kohta (KOM(2008)0319), 12. mai 2010. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika hindamise kohta (KOM(2010)0207) ning 24. mai 2011. aasta teatist dialoogi kohta Vahemere lõunapiirkonna riikidega rännet, liikuvust ja turvalisust käsitlevates küsimustes (KOM(2011)0292),
- võttes arvesse Euroopa naabruspoliitika arengut alates 2004. aastast ja eelkõige komisjoni eduaruandeid selle rakendamise kohta,
- võttes arvesse koos Egiptuse, Iisraeli, Jordaania, Liibanoni, Maroko, Palestiina omavalitsuse, Tuneesia, Armeenia, Aserbaidžaaani, Gruusia ja Moldovaga vastu võetud tegevuskavasid ning koos Ukrainaga vastu võetud assotsieerimiskava,
- võttes arvesse välisasjade nõukogu 26. juuli 2010. aasta ja 20. juuni 2011. aasta järeldusi Euroopa naabruspoliitika kohta ning välisasjade nõukogu (kaubandusküsimused) 26. septembri 2011. aasta järeldusi,
- võttes arvesse idapartnerluse riikide välisministrite 13. detsembri 2010. aasta kohtumise järeldusi,
- võttes arvesse 7. mail 2009. aastal Prahas toimunud idapartnerluse tippkohtumise ja 29.–30. septembril 2011. aastal Varssavis toimunud idapartnerluse tippkohtumise ühisavaldusi,
- võttes arvesse Barcelona deklaratsiooni, mis võeti vastu 27. ja 28. novembril 1995. aastal toimunud Euroopa ja Vahemere piirkonna riikide välisministrite konverentsil ja millega loodi Euroopa–Vahemere piirkonna partnerlus,
- võttes arvesse, et Euroopa Ülemkogu kiitis 13. ja 14. märtsil 2008. aastal Brüsselis toimunud kohtumisel heaks Barcelona protsessi ja Vahemere Liidu,

- võttes arvesse 13. juulil 2008. aastal Pariisis toimunud Vahemeremaade tippkohtumise deklaratsiooni,
- võttes arvesse ELi ja Maroko assotsieerimisenõukogu 13. oktoobri 2008. aasta järeldusi, millega Marokole anti edasijõudnu staatus,
- võttes arvesse ELi ja Jordaania assotsieerimisenõukogu 26. oktoobri 2010. aasta järeldusi, millega Jordaaniale anti edasijõudnu staatus,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi loomise kohta¹,
- võttes arvesse oma 27. septembri 2011. aasta kirjalikku deklaratsiooni 15/2011 Euroopa – Vahemere piirkonna programmide Erasmus ja Leonardo da Vinci loomise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 13/2010 „Kas uue Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi kasutuselevõtt Lõuna- Kaukaasias (Armeenia, Aserbaidžaan ja Gruusia) on olnud edukas ja tulemuslik?“,
- võttes arvesse nõukogu 18. juuli 2011. aasta otsust 2011/424/ÜVJP, millega nimetatakse ametisse Euroopa Liidu eriesindaja Vahemere lõunapiirkonnas² ja nõukogu 25. augusti 2011. aasta otsust 2011/518/ÜVJP, millega nimetatakse ametisse Euroopa Liidu eriesindaja Lõuna-Kaukaasias ja Gruusia kriisi jaoks³,
- võttes arvesse oma 7. aprilli 2011. aasta resolutsioone Euroopa naabuspoliitika idamõõtme läbivaatamise kohta ja Euroopa naabuspoliitika lõunamõõtme läbivaatamise kohta (B7-0198/2011 ja B7-0199/2011),
- võttes arvesse oma 19. jaanuari 2006. aasta resolutsiooni Euroopa naabuspoliitika kohta⁴, 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni Euroopa naabuspoliitika arendamise kohta⁵, 6. juuli 2006. aasta resolutsiooni Euroopa naabruse ja partnerluse instrumendi kohta⁶, 5. juuni 2008. aasta resolutsiooni nõukogu aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta⁷, 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Euroopa naabuspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi läbivaatamise kohta⁸, 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Barcelona protsessi (Vahemere Liit) kohta⁹, 17. jaanuari 2008. aasta resolutsiooni Musta mere regionaalpoliitilise lähenemisviisi kohta¹⁰, 20. jaanuari 2011. aasta resolutsiooni Euroopa

---

¹ ELT L 310, 9.11.2006, lk 1.

² ELT L 188, 19.7.2011.

³ ELT L 211, 27.8.2011.

⁴ ELT C 287 E, 19.1.2006, lk 312.

⁵ ELT C 282 E, 6.11.2008, lk 443.

⁶ ELT C 303 E, 13.12.2006, lk 760.

⁷ ELT C 285 E, 26.11.2009, lk 11.

⁸ ELT C 76 E, 25.3.2010, lk 83.

⁹ ELT C 76 E, 25.3.2010, lk 76.

¹⁰ ELT C 41 E, 19.2.2009, lk 64.

Liidu Musta mere strateegia kohta¹ , 20. mai 2010. aasta resolutsiooni Vahemere Liidu kohta² , 20. mai 2010. aasta resolutsiooni vajaduse kohta ELi Lõuna-Kaukaasia strateegia järele³ , 9. septembri 2010. aasta resolutsiooni Jordani jõe olukorra kohta, eelkõige alamjooksu piirkonnas⁴ , 3. veebruari 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Tuneesias⁵ , 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Egiptuses⁶ , 10. märtsi 2011. aasta resolutsiooni lõunapoolsete naaberriikide ja eelkõige Liibüa ning humanitaaraspektide kohta⁷ , 7. juuli 2011. aasta resolutsiooni Süüria, Jeemeni ja Bahreini kohta araabia maailmas ja Põhja-Aafrikas valitseva olukorra taustal, 15. septembri 2011. aasta ja 20. jaanuari 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Valgevenes ja kõiki oma varasemaid resolutsioone Valgevene kohta, 15. septembri 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Liibüas⁸ ja 15. septembri 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Süürias⁹ „

- võttes arvesse Vahemere Liidu parlamentaarse assamblee komisjonide soovitusi, mis võeti vastu assamblee seitsmendal täiskogu istungil Roomas 3. ja 4. märtsil 2011. aastal,
- võttes arvesse 3. mai 2011. aasta Ida-Euroopa naabruspoliitika parlamentaarse assamblee (Euronest) moodustamisakti,
- võttes arvesse 21. jaanuaril 2010. aastal Barcelonas toimunud Euroopa – Vahemere piirkonna riikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste assamblee (ARLEM) avakoosoleku järeldusi,
- võttes arvesse oma resolutsiooni ELi välistegevuse kultuurilise mõõtme kohta (2010/2161(INI))¹⁰,
- võttes arvesse Euroopa kultuurivaldkonna tegevuskava üleilmastuvas maailmas (KOM(2007)0242),
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 8 ja 21,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit ning arengukomisjoni, eelarvekomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, regionaalarengukomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ja põhiseaduskomisjoni arvamusi (A7-0400/2011),

A. arvestades, et demokraatia ja inimõiguste – eeskätt naiste, laste ja alaealiste õiguste –

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0025.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0192.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0193.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0314.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0038.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0064.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0095.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0386.

⁹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0387.

¹⁰ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0239.

austamine ja edendamine, õigus ja õigusriigi põhimõtted, põhivabadused – sealhulgas sõnavabadus, südametunnistuse, usu- või veendumusvabadus, seksuaalne sättumus, ühinemis- ja meediavabadus, sealhulgas piiranguteta juurdepääs teabele, kommunikatsioonivahenditele ja internetile, kodanikuühiskonna ja julgeoleku tugevdamine, sealhulgas konfliktide rahumeelne lahendamine ja heanaaberlikud suhted, demokraatlik stabiilsus, heaolu, sissetuleku õiglane jagunemine, jõukus ja võimalused, sotsiaalne ühtekuuluvus, võitlus korruptsiooni vastu ning hea valitsemistava ja jätkusuutliku arengu edendamine on ELi aluspõhimõtted ja eesmärgid, mis peavad olema ühised väärtused, mida Euroopa naabruspoliitika läbivaatamisel kindlalt silmas pidada;

- B. arvestades, et EL peaks olema ambitsioonikas majanduskoostöös ja võtma vastu vastastikku kasulikud, vastutustundlikud ja paindlikud strateegiad, mis põhinevad demokraatiale ülemineku toetamisel, inimõiguste kaitsmisel, ELi ja liikmesriikide poliitika ebaõnnestumistest ja vigadest õppimisel, eriti mis puutub leppimisse lõunanaabruse autoritaarsete režiimidega, mille põhjal on tehtud järeldus, et kogu ELi naabruspoliitika peaks olema väärtuspõhine;
- C. arvestades, et selles uues olukorras peavad suhted kõnealuste riikidega saavutama uued mõõtmel ning tuginema koostööle, mille prioriteediks ei ole ainult julgeolek ja rände kontrollimine, vaid ka demokraatia ja heaolu Vahemere mõlemal kaldal;
- D. arvestades, et Vahemere Liit loodi julge eesmärgiga kui alaline instrument suhete tugevdamiseks lõunapoolsete naaberriikidega ning sellega asendati endine Barcelona protsess, et seda tugevdada ja nähtavamaks muuta,
- E. arvestades, et koostöö eesmärk Euronesti parlamentaarse assamblee raames on toimiv platvorm arvamuste vahetamiseks, ühiste seisukohtade leidmiseks tänastes ülemaailmsetes demokraatia, poliitika, majanduse, energiajulgeoleku ja sotsiaalküsimustes, piirkonna riikide omavaheliste ja ELiga tekkinud sidemete tugevdamiseks ning seeläbi positiivse mõju tekitamine;
- F. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 49 on sätestatud, et liidu liikmeks astumise avalduse võib esitada iga Euroopa riik, kes austab põhimõtteid, millel EL rajaneb, nimelt demokraatia, õigusriik, inimõiguste ja põhivabaduste austamine, ning võtab endale kohustuse neid edendada;
- G. arvestades, et tugevdatud suhted eeldavad selget ja tõestatud pühendumust reformidele eesmärgiga teha konkreetseid edusamme kindlaksmääratud kriteeriumide täitmiseks,
- H. arvestades, et EL peaks võtma kasutusele paindlikud ja piisavalt rahastatud vahendid, et oma soovitud eesmärgid saavutada ja piirkonnas aset leidnud sündmustele reageerida, soodustades olemasolevate rahastamisvahendite optimaalset kasutamist;
- I. arvestades, et majandus- ja finantskriisi mõju on lisandunud partnerriikides juba olemasolevatele poliitilistele, sotsiaalsetele ja eelkõige töötusega seotud probleemidele; arvestades, et nende riikide ja ELi ühistes huvides on vähendada tööpuuduse määra piirkonnas ning anda selle elanikkonnale, eelkõige naistele, noortele ja maaelanikele lootus tulevikuks;

- J. arvestades, et Euroopa Parlament toetab Euroopa – Vahemere piirkonna programmide Erasmus ja Leonardo da Vinci loomist oma 27. septembri 2011. aasta kirjaliku deklaratsiooni 15/2011 kaudu;
1. tervitab Euroopa komisjoni ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ühiseid teatise „Uus lähenemisviis muutustele naaberriikides” ja „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel” ning nendes esitatud lähenemisviisi, eeskätt vastastikuse vastutuse põhimõtte osas ja ühise pühendumise osas universaalsetele väärtustele – inimõigustele, demokraatiale ja õigusriigi põhimõttele, samuti tingimuslikkust ja eripära arvestavat lähenemist partnerriikidele, mitmepoolse ja allpiirkondliku koostöö edendamist ning põhimõtet kaasata ühiskondi rohkem naabruspoliitikasse;
  2. tunnustab mõne partnerriigi püüdlusi Euroopa suunal ja Euroopale orienteeritust ning pühendumust luua igakülgset ja jätkusuutlikku demokraatiat ning rõhutab vajadust arendada ELi ja idapartnerluse riikide vahel välja uued ja erilised suhted, toetades nende tööd jätkusuutliku demokraatia ja turumajanduse kindlustamiseks;
  3. rõhutab siiski, et naaberriikidele tuleks luua materiaalsed ja kindlad stiimulid, et nad võtaksid omaks eesmärgi ehitada üles tugev demokraatia, ning et diferentseerimine iga riigi poliitilise, majandusliku ja sotsiaalse olukorra, tulemuslikkuse ja saavutuste alusel peaks tuginema selgelt kindlaksmääratud kriteeriumidele ning hinnatavatele ja regulaarselt kontrollitavatele võrdlusalustele iga partnerriigi puhul; palub sellega seoses komisjonil ja Euroopa välisteenistusel lugeda ühisteatistes sätestatud võrdlusalused saavutamist vajavateks eesmärkideks ja märgib, et tehtud edusammude hindamiseks on tarvis konkreetsemaid, paremini hinnatavaid, saavutatavaid ja ajapiirangutega võrdlusaluseid, mille lähtepunkt on erinev lõuna- ja idanaaberluse puhul; on arvamisel, et tulemustele orienteeritud poliitikas on vajadus selgema võrdlusaluste meetodika järele, ning rõhutab, et naabruspoliitika partnerriikide edusammude hindamiseks on tähtis kehtestada asjakohased järeelmehhanismid; rõhutab, et seda tuleb kajastada naabruspoliitika tegevuskavade ja nendega seotud iga-aastaste eduaruannete struktuuris;
  4. on veendunud, et Euroopa naabruspoliitika läbivaatamine loob ELile võimaluse saavutada tõhusal viisil poliitika eesmärgid ja pidada kinni selle väärtustest, mis on sätestatud ELi lepingu artiklites 2, 3, 6, 8 ja 21;
  5. rõhutab, et kuigi ELi arengukoostöö poliitika puhul lähtutakse ELi välistegevuse põhimõtetest ja eesmärkidest ning seetõttu kehtib see ka Euroopa naabruspoliitika puhul, on ELil siiski aluslepingust tulenev, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 208 lõike 1 teises lõigus sätestatud kohustus võtta arvesse arengukoostöö eesmäärke muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid; kutsub seetõttu komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles pidama Euroopa naabruspoliitika rakendamisel alati silmas neid eesmäärke, milleks on vaesuse vähendamine ja pikemas perspektiivis selle kaotamine, olenemata sellest, kas tegu on ida- või lõunapoolsete partnerriikidega;
  6. toetab seda, et Euroopa naabruspoliitikas ühendatakse välis- ja abipoliitika harud, mis olid varem eraldatud; loodab, et luuakse tugevam, kindel ja ökonoomne institutsioonilise korra võrk, mille eesmärk on arendada kõikide osaliste vahel tihedamat majanduslikku integratsiooni ja poliitilist ühinemist, muu hulgas ka lähendades kõigil rahvusvahelistel

foorumitel, eeskätt ÜROs, oma väärtusi Euroopa Liidu väärtustele;

Tõeline demokraatia ja partnerlus ühiskondadega

7. kuigi EL ei soovi peale suruda poliitilise reformi mudelit ega valmisretsepti, toonitab, et Euroopa naabruspoliitika põhineb jagatud väärtustel, ühisvastutusel, vastastikusel usaldusel ja demokraatia ja inimõiguste austamisel ning nendele ning õigusriigi põhimõtetele, korruptsioonivastasele võitlusele, turumajandusele ja heale valitsemistavale pühendumisel;
8. rõhutab aktiivsete ja sõltumatute kodanikuühiskonna organisatsioonide, sealhulgas sotsiaalpartnerite olulisust demokraatiale; rõhutab, kui oluline on dialoogi pidamine ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi kaudu eraldatavad vahendid kodanikuühiskonna organisatsioonidele; rõhutab, et ELi, naabruspoliitika partnerriikide ja vastavate kodanikuühiskondade partnerlust tuleks tugevdada, et aidata luua toimivaid demokraatlikke riike, edendada reformide elluviimist ja jätkusuutlikku majanduskasvu; rõhutab, et partnerlus kodanikuühiskonnaga peab olema avatud kõigile, sealhulgas eelkõige naisorganisatsioonide ja vähemusrühmade esindajatele; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles toetama parlamente, kohalikke ja piirkondlikke ametivõime ning kodanikuühiskonda nende jõupingutustes täita õiget rolli naabruspoliitika strateegiate kindlaksmääramisel, valitsuste vastutusele võtmisel ning varasema tulemuslikkuse ning saavutatud tulemuste seirel ja hindamisel;
9. rõhutab, kui oluline on luua partnerlussuhteid kodanikuühiskondadega, sest see aitaks luua soodsat pinnast muutustele ja demokratiseerimisele; märgib selles kontekstis ära 22 miljoni euro eraldamise kodanikuühiskonna rahastamisvahendile ajavahemikuks 2011–2013 ja loodab väga, et eraldised rahastamisvahendile on järgmises mitmeaastases finantsraamistikus palju suuremad; palub Euroopa välisteenistusel ja komisjonil paremini selgitada potentsiaalse kodanikuühiskonna rahastamisvahendi ulatust ja eesmärgi ning nõuab, et täpsustataks, kui palju kodanikuühiskonna rahastamisvahend, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend ning Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument üksteist vastastikku täiendavad; märgib, et tuleks määrata kindlaks instrumendid, millega toetada konkreetselt usulisi ja etnilisi vähemusi algatuse piirkondades; soovib kasutada vahendit selleks, et parandada idapartnerluses kodanikuühiskonna foorumi tööd ja võimaluse korral luua selline foorum ka lõunapoolsete partnerite jaoks;
10. tervitab ettepanekut luua Euroopa demokraatia sihtkapital, mis on naaberriikide elanikkonna häälekaid demokraatianõudeid arvestades õigeaegne samm; rõhutab, et see peaks olema paindlik, kiire ja suunatud toetusmehhanism ning täiendama ELi olemasolevaid rahastamisvahendeid ja pikaajaste poliitiliste või mittepoliitiliste fondide eeskujulikke tööd ning et algatuse üks eesmärgi peaks olema saavutada reaalsed tulemused; rõhutab, et nimetatud sihtkapital ei tohiks takistada ega dubleerida tööd, mis on juba tehtud olemasolevate sihtasutuste või Euroopa programmide, nt demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames; rõhutab, et selle ulatus ja korraldus peavad olema selgelt kindlaksmääratud ning struktuuri ja menetluskorra poolest peab see olema lihtne ja arusaadav; kutsub Euroopa välisteenistust, komisjoni ja eesistujariiki (Poolat) üles piiritlema selgelt tulevase Euroopa demokraatia sihtasutuse volitused seoses

nimetatud instrumentide ja raamistikega; rõhutab kontrolliõigust ning nõuab, et Euroopa Parlament kaasataks sihtkapitali juhtimisstruktuuri, et aidata üldjoontes määratleda iga-aastased eesmärgid, prioriteedid, oodatavad tulemused ja rahaeraldised ning osaleda tegevuse järelevalves; väljendab muret seoses tõsiasjaga, et tulevast fondi võiks kas osaliselt või tervikuna rahastada ELi eelarve väliselt, ning rõhutab eelarvepädevate institutsioonide õigust jälgida ja kontrollida fondi rakendamist; nõuab seetõttu komisjonilt ja nõukogult selgitust selles küsimuses;

11. palub Euroopa välisteenistusel ja komisjonil jätkata vastavalt uuele, saavutuspõhisele lähenemisviisile „rohkema eest rohkem” poliitiliste reformide edendamist, võttes arvesse iga partnerriigi vajadusi ning majandusliku ja sotsiaalse arengu taset; palub neil koostada selge ja sobiva meetodika ning üksikasjalikud kriteeriumid Euroopa naabruspoliitika riikide arengu hindamiseks demokraatia ja inimõiguste (sealhulgas eelkõige sõna-, südametunnistuse-, usu-, ühinemis- ja meediavabadus) austamise ja edendamise osas ja esitada regulaarselt piisavalt detailseid aruandeid, mis peaksid olema vahendite eraldamise aluseks vastavalt uuele, saavutuspõhisele lähenemisviisile „rohkema eest rohkem”; palub, et need hindamised lisataks naabruspoliitika eduaruannetesse ja esitataks igal aastal Euroopa Parlamendi väliskomisjonile; rõhutab, et kodanikuühiskonna organisatsioonid peavad olema süstemaatiliselt kaasatud läbivaatamise protsessi igas etapis; leiab, et selline tulemuspõhine lähenemine tähendab samuti „vähema eest vähem”, ja kordab oma nõudmist, et ELi lepingutes kolmandate riikidega rakendataks tõhusalt inimõiguste ja demokraatia klauslit;
12. kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles esitama rohkem teavet selle kohta, kuidas rakendada vastastikuse vastutuse põhimõtet;
13. on seisukohal, et inimõiguste olukorda tuleks pidevalt jälgida, pöörates erilist tähelepanu laste, naiste ja vähemuste õigustele, ja pidada kõigi partnerriikidega inimõigustealast dialoogi ning et iga partnerriigi iga-aastase eduaruande lisa peab sisaldama hinnangut olukorrale ja dialoogi tulemusi, samuti oleks vaja selget mehhanismi, mille alusel kahepoolne koostöö läbi vaadata ja seda järk-järgult piirata, kui inimõiguste rikkumised kinnitust leiavad; rõhutab, et lähenemisviis erinevate partnerriikide inimõiguste olukorrale peab olema usaldusväärne;
14. kutsub ELi ja liikmesriike üles keskenduma oma naabruspoliitika koostöös ELi demokraatlike osalejate, nagu ametiühingute, vabauhenduste, asjaomaste tööandjate organisatsioonide, põllumajandustootjate, naiste, religioossetes dialoogis osalejate, tarbijate, noorte, ajakirjanike ja õpetajate, kohalike omavalitsusorganite, ülikoolide, üliõpilaste, kliimamuutustega tegelevate osalejate ja naabruspoliitika partnerriikides tekkivate vastavate osalejate partnerlusele;
15. rõhutab, et sõnavabadus, meedia sõltumatus ja pluralism on tugeva ja jätkusuutliku demokraatia ning ühiste väärtuste nurgakivid; peab väga oluliseks, et sõltumatu, jätkusuutlik ja vastutustundlik avalik-õiguslik meedia pakuks kvaliteetset ja mitmekesist infosisu, ja tuletab meelde, et vaba ja sõltumatu avalik-õiguslik meedia mängib alati olulist rolli demokraatia süvendamisel, kodanikuühiskonna võimalikult suurel kaasamisel avalikesse küsimustesse ja kodanike võimestamisel demokraatia ülesehitamise käigus;
16. nõuab, et tagataks teabe vaba liikumist, ajakirjanike tõhusat tööd võimaldavad tingimused,

kus puudub poliitiline, majanduslik või muu surve, ning infrastruktuuri loomine, mis võimaldab arendada nüüdisaegset elektroonilist tehnoloogiat, ning toetab neid jõuliselt; väljendab heameelt ÜRO 6. juuni 2011. aasta deklaratsiooni üle, milles tunnistatakse juurdepääs internetile inimõiguseks; nõuab seoses sellega, et Euroopa välisteenistus ja komisjon looksid erivahendid naabruspoliitika partnerriikide kodanikuühiskonna organisatsioonide ja üksikisikute abistamiseks, et neil oleks takistusteta juurdepääs internetile ja muule elektroonilisele sidetehnoloogiale;

17. rõhutab, et araabia kevade riikide käimasolevates demokraatiale ülemineku protsessides omandab otsustava tähtsuse naiste, noorte ja kodanikuühiskonna osalemine ning vaba ja sõltumatu meedia toimimine, ning kutsub ELi suurendama toetust nende osalejate koolitamiseks ja organiseerimiseks, muu hulgas kutsudes neid vaatlema demokraatlike ELi institutsioonide valimisi ja toimimist;
18. toetab usuvabaduse õiguse täieliku ja tõhusa austamise (individuaalses, kollektiivses, riiklikus, isiklikus ja institutsionaalses mõõtnes) käsitlemist prioriteedina eelkõige piirkonnas asuvate usuvähemuste puhul koos sellest tuleneva vajadusega neid gruppe konkreetselt toetada;
19. rõhutab eriti lapse õiguste edendamise ja lastekaitse olulisust, nagu on sätestatud Lissaboni lepingus;
20. nõuab, et toetataks demokraatlikult meelestatud erakondade arengut ja vabaihenduste ning kodanikuühiskonna organisatsioonide loomist endiselt demokraatia poole püüdvates naaberriikides;
21. Rõhutab, et on tähtis, et naised oleksid hästi esindatud parlamendis, ministriumides, valitsuse juhtivatel kohtadel, otsuste tegemisega seotud ametikohtadel avalikus halduses ja kohalikes omavalitsustes ning avalik-õiguslike äriühingute juhtimises; innustab naabruspoliitika partnerriike võtma vastu soolise võrdõiguslikkuse poliitika, seda süvalaiendama ja kehtestama soolise võrdõiguslikkuse valdkonna tegevuskavad;
22. kiidab heaks ELi kõrgetasemelise Armeenia Vabariigi nõuanderühma töö ja sarnase rühma loomise Moldovas; innustab komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat pakkuma sellist abi kõigile idapartneritele ja hoolitsema selle eest, et nagu Armeeniagi puhul, tegeletakse parlamentaarse mõõtmega; palub kõnealust instrumenti uuendada ja soovib, et Euroopa välisteenistus vastutaks otseselt nii nõustajate värbamise kui ka juhtimise eest, et ELi teadmisi antaks idapartnerluse riikidele edasi kõige asjakohasemalt;
23. kutsub komisjoni üles suurendama idapartnerluse ja Vahemere Liidu projektide nähtavust partnerriikides ja muutma need kodanikele arusaadavamaks, juhtides tähelepanu ELiga koostöö tegemise lisandväärtusele;
24. tuletab meelde, et ELi suhted naabritega peaksid sõltuma nende demokraatlikust arengust ja inimõiguste austamisest; kutsub seetõttu rahvusvahelist üldsust ja rahvusvahelisi finantsinstitutsioone, millesse selle liikmed kuuluvad, üles külmutama finantsabi Valgevene režiimile, kuni kõik kinnipeetud ja vahistatud opositsiooniliidrid, ajakirjanikud, presidendikandidaadid ja nende toetajad on vabaks lastud, süüdistustest vabastatud ja

rehabiliteeritud;

25. toetab ELi praegust ametlikku vaatenurka, mille kohaselt karistatakse Valgevene võime ja püütakse tugevdada sidemeid Valgevene kodanikuühiskonna ja inimestega; nõuab tungivalt, et Euroopa Liit orienteeruks ümber ühiskonnale ja suurendaks abi Valgevene, selleks et tegeleda elanikkonna vajadustega, tugevdada finants- ja tehnilist abi demokraatlikule opositsioonile, inimõiguste kaitsjatele ja kodanikuühiskonna organisatsioonidele – sealhulgas registreerimata kodanikuühiskonna organisatsioonid –, õpilastele ning vabale meediale;

Jätkusuutlik majanduslik ja sotsiaalne areng

26. rõhutab, et jätkusuutlik demokraatia, toimivad ja bürokraatiavabad institutsioonid, õigusriigi põhimõtted ja kvaliteetne haridus mitte ainult ei edenda poliitilist stabiilsust, sotsiaalset heaolu ja ühtekuuluvust, vaid aitavad kaasa ka majanduskasvule, parandades ärikeskkonda ja tõmmates ligi investeringuid, võimaldades uute VKEde teket ja kindlustades kaubandust, keskkonnahoidlikku majandust ning turismi, mis kõik loovad uusi töökohti ja võimalusi; tuletab meelde vajadust luua investeringutele soodne raamistik, milles on keskne roll stabiilsusel ja õiguskindlusel ning võitlusel korruptsiooni vastu; kutsub sellega seoses Euroopa Liitu üles soodustama oma demokraatiale ülemineku toetamise raamistikus struktuurireforme majandus-, sotsiaal- ja õigusvaldkonnas ja rõhutab, et demokraatlik ja sotsiaalmajanduslik areng on omavahel tihedalt põimunud; väljendab heameelt komisjoni juhtalgatuste üle, mis on seotud VKEde, piirkondlike energiaturgude ja energiatõhususega; usub, et need jõupingutused peaksid kajastuma ka mitmeaastases finantsraamistikus;
27. rõhutab, et sotsiaalmajanduslikus kriisis olevate riikide olukorra leevendamiseks tuleks kiiresti võtta vahetuid meetmeid, näiteks tuleks kaasrahastada juba kindlaksmääratud juht- või katseprojekte või muid konkreetseid strateegilise tähtsusega majandusprojekte, mida saab kohapeal kiiresti ellu viia ja mis annavad vaieldamatult käegakatsutavaid tulemusi, kusjuures erilist tähelepanu tuleks pöörata partnerriikidele, kus üleminek demokraatiale süvendab majanduslikke raskusi; rõhutab, et selliseid ELi rahastatavaid meetmeid tohib võtta ainult tingimusel, et kõik osalejad kohustuvad konkreetsel juhul kontrollitaval viisil järgima rahvusvaheliselt ja ELis kehtivaid sotsiaalseid, keskkonna- ja tööõigusealaseid standardeid ning et kõnealused meetmed on suunatud Euroopa naabruspoliitika riikide kodanike sotsiaalse olukorra otsesele parandamisele;
28. toetab kindlalt allpiirkondlikku koostööd ja piiriüleseid projekte ning rõhutab, kui oluline on arendada partneritevahelist kahepoolset ja mitmepoolset majanduskoostööd, mis tooks kodanikele reaalselt kasu ja parandaks piirkonna poliitilist kliimat; rõhutab, et selline allpiirkondlik majanduskoostöö peaks olema osa laiemast integratsiooniprojektist, et soodustada liikuvuse, sotsiaal- ja keskkonnakaitse ning kultuuri ja haridusega seotud allpiirkondlike projektide rakendamist; rõhutab eriti lõuna-lõuna ja ida-ida telje kaubanduse arendamise ja asjaomaste riikide omavahelise majandusintegratsiooni edendamise olulisust; leiab, et partnerite omavahelise koostöö edendamine oleks märk pühendumisest Euroopa heanaaberlike suhete ja vastastikku kasulike partnerluste väärtustele;

29. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks haldussuutlikkuse suurendamist tööhõive ja sotsiaalvaldkonnas, pöörates eraldi tähelepanu suutlikkuse arendamisele õigusteenuste valdkonnas, aidates sellega kaasa reformide ettevalmistamisele ja läbiviimisele;
30. rõhutab, et naabruspoliitika partnerriikide demokraatia arengus on olulised ametiühingud ja sotsiaalne dialoog; julgustab partnerriike tugevdama tööõigusi ja ametiühingute õigusi; märgib, et sotsiaalsel dialoogil võib olla tähtis osa piirkonna sotsiaal-majanduslike probleemide lahendamisel;
31. tuletab meelde vajadust tagada, et riigi tavade kohane miinimumpalk annaks töötajatele ja nende peredele piisava elatustaseme ja et kinnipidamised palgast ei jäta töötajaid ja nende ülalpeetavaid ilma põhilistest elatusvahenditest;
32. märgib, et töösuhte lõpetamise teated tuleks esitada piisavalt aegsasti, võttes arvesse töötaja tööstaaži pikkust;
33. märgib, et liit peab pöörama erilist tähelepanu detsentraliseeritud koostööle kohalikul tasandil, mis hõlmab naaberriikide kodanike elukvaliteeti kohe ja käegakatsutavalt parandavaid väikeprojekte ning soodustab ühtlasi ka demokraatiaalaseid edusamme kõnealuste riikide kogu territooriumil;
34. kutsub komisjoni üles tunnustama vaesuse vähendamise strateegia dokumente peamise poliitikaraamistikuna vaeseid toetava keskpika majanduskasvu ja rikkuse võrdse jagamise eesmärgil vastavalt riigi vajadustele;

Assotsieerimislepingud

35. toonitab, et läbirääkimised assotsiatsioonilepingute üle annavad hea võimaluse reformide edendamiseks; rõhutab, et kõik komponendid peavad olema ühendatud, et EL süvendaks oma suhteid ulatuslikult ja sidusalt; usub, et seepärast peaksid need hõlmama konkreetseid tingimusi, ajakavasid ja võrdlusaluseid, mida tuleks regulaarselt jälgida; rõhutab vajadust lisada nimetatud lepingutesse partnerite jaoks reaalsed ja materiaalsed stiimulid, et reformid nende jaoks atraktiivsemaks muuta;
36. märgib, et kaupade ja teenuste kaubanduse suhtes tuleks rakendada diferentseerimist; kutsub Euroopa naabruspoliitika partnerriike üles looma tingimusi, mis võimaldavad rajada laialdasi ja terviklikke vabakaubandusalasid, ja palub ELil neid reformipüüdlustes aidata, avada oma siseturg koos ohutus- ja kvaliteedinõuete vajaliku kohandamisega Euroopa standarditele ning viia sellega paralleelselt läbi oma turu järkjärguline ja tasakaalustatud avamine, mis on kasulik mõlemale poolele; rõhutab, et EL peaks tulevases laialdases ja terviklikus vabakaubandusalas osalemise kontekstis hindama ka iga riigi olukorda poliitilisest, sotsiaalsest ja keskkonnaaspektist ning määrama kindlaks lõpuks vabakaubandusala kehtestamise järkjärgulised sammud ja tagama, et jälgitakse tööõiguste- ja lapstööjõuteemaliste rahvusvaheliste konventsioonide järgimist; rõhutab, et kaubandussidemeid, eriti laialdast ja terviklikku vabakaubandusala tuleks nende nõuete põhjal vaadelda kui vahendeid, millega suurendada naabruspoliitika partnerriikide pühendumust demokraatlikele väärtustele ja mille puhul kehtib tingimuslikkuse põhimõte;

toetab samal ajal kõikide idapartnerluse riikide WTO täisliikmeks saamist;

37. rõhutab, et väljavaade Euroopa Liiduga ühineda ja Euroopa Liidu lepingu artikkel 8 ning idapartnerluse riikide ühinemispüüdlused kooskõlas ELi lepingu artikliga 49 on nendes riikides reformide edasiviivaks jõuks ja tugevdavad veelgi riikide pühendumist jagatud väärtustele ja põhimõtetele, nagu demokraatia, õigusriigi põhimõte, inimõiguste austamine ja hea valitsemistava; usub, et assotsieerimislepingute sõlmimine võib olla oluline samm edasiste poliitiliste suhete suunas ja tugevamate suhete loomisel Euroopaga heade tavade ning ühtse poliitilise ja majandusliku dialoogi kaudu;
38. kinnitab taas, et lõunapoolsete naaberriikidega loodava partnerluse eesmärk on lähendada Vahemere riike, et luua rahul, demokraatial, turvalisusel ja heaolul rajanev ala nende riikide 800 miljoni elaniku jaoks ning pakkuda tõhusat kahe- ja mitmepoolset raamistikku ELile ja ELi partneritele, et lahendada demokraatia, sotsiaalseid ja majandusprobleeme, edendada piirkondlikku integratsiooni, sealhulgas kaubandust, ning tagada nende kaasarenemist, millest saavad kasu kõik, ning aidata partneritel ehitada üles demokraatlikud, mitmekesised ja ilmalikud riigid, eelkõige institutsionaalse suutlikkuse suurendamise programmide kaudu, ning töötada välja vastastikku kasulikud ja ambitsioonikad kaupade ja teenuste kaubandustingimused, mis võivad viia laialdaste ja terviklike vabakaubandusalade loomiseni, mis omakorda on kindlasti esimeseks sammuks suure Euroopa – Vahemere majandusruumi loomisel ja võiks aidata leevendada meie lõunapoolsete naabrite majandusprobleeme ning lihtsustada lõuna-lõuna telje integratsiooni; palub komisjonil ja nõukogul lihtsustada kuue meetmete paketi rakendamist, mis esitati komisjoni 30. märtsi 2011. aasta dokumendis kaubanduse ja Vahemere lõunapiirkonna partnerite kasuks tehtavate investeeringutega seotud algatuste järelevalve kohta;
39. soovib kindlaks määrata objektiivsed ja siduvad kriteeriumid, mis võimaldavad kohaldada edasijõudnud riigi staatuse korda; rõhutab vajadust selgitada kõnealuste kahepoolsete suhete õigusi ja kohustusi partnerriikide ja Euroopa Liidu jaoks;
40. toonitab, et lepingulised suhted kõigi Euroopa naabruspoliitika riikidega peaksid hõlmama sätteid inimõigustega seotud küsimustega tegeleva regulaarse foorumi kohta, mis toimub inimõiguste allkomitee vormis; palub Euroopa välisestust nimetatud sätteid maksimaalselt ära kasutada ning hõlmata mis tahes läbirääkimistesse olemasolevaid allkomiteesid;

Valdkondlik koostöö

41. rõhutab, et EL peaks suurendama sünergiat Euroopa välis- ja sisepoliitika vahel, eeskätt ühtlustades õigusakte, mille eesmärk on töökohtade loomine, vaesuse vähendamine, tööhõivepoliitika ajakohastamine, energiajulgeolek ja -tõhusus, taastuvate energiaallikate areng ja keskkonnasäästlikkus, sotsiaalse kaitse parandamine, heaolu loomine ja õigus ning kaubanduse edendamine lähtuvalt mitmekesistamise põhimõttest;
42. on seisukohal, et ühise ruumi jagamisega kaasneb ka kohustuste võrdne jagamine, ning kutsub üles tegema tihedamat koostööd, eelkõige piiriülese mõõtega probleemide ja poliitika valdkonnas; kutsub sellega seoses üles tugevdama valdkondliku koostöö

piirkondlikku ja piiriülest mõõdet;

43. väljendab heameelt selle üle, et partnerriigid osalevad rohkem ELi ametite töös mitmes valdkonnas; kutsub komisjoni üles esitama selge ja põhjaliku nimekirja vastavatest ametitest ja programmidest, milles naaberriigid võiksid osaleda, ning ülevaate sellise diferentseeritud osaluse vormi, rahalise toetuse ja meetodite kohta;
44. toetab edasist koostööd sellistes sektorites nagu tööstus, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, teadus- ja arendustegevus ning innovatsioon, info- ja sidetehnoloogia, sealhulgas IT-süsteemide turvalisus, kosmos ja turism ning rõhutab Euroopa Liidu ja tema naabrite ühiste teadusprogrammide eeliseid; väljendab heameelt komisjoni ettepanekute üle, mis käsitlevad ühise teadus- ja innovatsiooniruumi ning digitaalse majanduse väljaarendamist info- ja kommunikatsioonitehnoloogia põhjal, ning kutsub liikmesriike ja naaberriike üles kinnitama veel kord oma jõupingutusi selle arengu suunas töötamise nimel; kordab, kui tähtsad on ELi ja naaberriikide vahelist kaubandust ja investeringuid lihtsustavad tulemuslikud mehhanismid, mis aitavad tugevdada kaubandusalaseid partnerlussuhteid ja võimaldavad ettevõtjatel, iseäranis VKEdel saada piisavat ja usaldusväärset teavet partnerriikide kaubandus- ja investeerimistingimuste kohta;
45. pooldab Euroopa naabruspoliitika energiakoostöö mõõtme tugevdamist; rõhutab energiasektori reformide valdkonnas naaberriikidega ELi kogemuste jagamise tähtsust; peab vajalikuks suurendada energiatõhusust ja taastuvenergia edendamist; nõuab, et energiavarustuse kindlus allikate mitmekesistamise, nõudluse haldamise ning põhitarnijate ja transiitriikidega koostöö tugevdamise ning tuumaohutusmeetmete abil, eelkõige kõrge seismilise aktiivsusega piirkondades, ning suurem läbipaistvus täieliku vastavuse tagamiseks keskkonna- ja rahvusvaheliste tuumaohutuslepetega jääks ELi energiapolitika prioriteediks ning et ELi energiaalases välispoliitikas oleks jätkuvalt tähelepanu keskmes ida- ja lõunanaabrid; nõuab tulemuslikke meetmeid, et tagada solidaarsuspõhimõtte kohaldamine energia valdkonnas;
46. väljendab heameelt Euroopa energiaühenduse loomise ettepaneku üle ning usub, et see võib osutada tähtsaks sammuks koostöö suunas meie naabritega; rõhutab lõunapoolsete naaberriikide olulist rolli paljude liikmesriikide energiaga varustamisel; märgib vajadust edendada Euroopa – Vahemere ühenduste loomist gaasi ja elektri sektoris; rõhutab, et strateegilise tähtsusega on Nabucco projekt ja selle kiire elluviimine ning veeldatud maagaasi vedu AGRI kava raames; kutsub komisjoni üles soodustama muu hulgas investeringute abil koos ELi naabritega arukate energiavõrkude ja infrastruktuuride rajamist, uuendamist ja arendamist;
47. juhib lisaks tähelepanu toetavale rollile, mis võiks ELil olla keskkonnaprobleemide lahendamisel naaberriikides, eelkõige ulatuslikku kemikaalisaastet põhjustada võivate üleliigsete taimekaitsevahendite suurte varude kõrvaldamisel;
48. toetab täiendavat koostööd transpordisektoris, sealhulgas kavatsust ühendada omavahel tihedamalt ELi ja partnerriikide infrastruktuurivõrgud, et hõlbustada inimeste ja kaupade liikumist, mis on võimalik saavutada tihedama turuintegratsiooni ja paremate infrastruktuuriühenduste abil;
49. peab väga oluliseks rahvusvahelist, piirkondlikku ja piirkondadevahelist kultuurikoostööd,

mis põhineb tõelisel kultuuridevahelisel dialoogil ja kaasab kõiki ühiskonna osapooli (kultuuriasutusi, institutsioone, organisatsioone ja liite); kutsub Euroopa välis teenistust ja komisjoni üles koordineerima välispoliitika kultuuriaspektide strateegilist rakendamist, püüdes täiendada liikmesriikide kultuurialast välispoliitikat;

50. kinnitab veendunult seost ühelt poolt ELi ja selle naabruspoliitikas osalevate riikide vahel kultuuri, hariduse ja spordi valdkondades toimuva vahetuse ja koostöö ning teiselt poolt avatud kodanikuühiskonna, demokraatia ja õigusriigi arendamise ja tugevdamise, samuti põhivabaduste ja inimõiguste edendamise vahel; rõhutab, et koostöö nendes valdkondades on lisandväärtus nii ELi kui ka selle naabruspoliitikas osalevate riikide jaoks;
51. usub, et Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide majanduse ja majandusvälisele arengule on kasulik edendada osalemist ELi kultuuriprogrammides, ning rõhutab seepärast, kui olulised on sellised programmid nagu MEDIA Mundus ning Vahemere Liidu ja idapartnerluse kultuuriprogrammi raames toimuvad projektid; juhib lisaks tähelepanu asjaolule, et kultuuriprogrammides ja liikuvust edendavates programmides tuleks samuti keskenduda kunstnike ja kunstiõpingutega tegelevate isikute liikuvusele; pooldab Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide kodanikest kunstnike ja teiste kultuurikutsealade esindajate jaoks kultuuriviisa loomist; palub samuti komisjonil teha ettepanek lühiajaliste viisade algatuse kohta eesmärgiga kaotada liikuvuse takistused kultuurisektoris;
52. rõhutab, kui tähtis on tugevdada Euroopa naabruspoliitika raames koostööd spordi arendamiseks asjaomastes riikides, võttes arvesse sporditegevuse hariduslikku väärtust; palub Euroopa institutsioonidel ja liikmesriikidel teha tööd sportlaste vaba liikumise võimaldamiseks maailmas, alustades Euroopa naabruspoliitika riikide sportlastest;
53. nõuab tungivalt olemasolevate programmide hindamist, et tagada vahendite tõhus kasutamine ELi eesmärkide täitmiseks; toetab komisjoni sisemise tegevuse täiustamist seoses erinevate olemasolevate kultuuri- ja haridusprogrammide ning -projektidega;
54. toonitab programmi Tempus IV lisandväärtust koostöö edendamises ja ELi naaberriikide haridussüsteemide moderniseerimispüüdlustes ning kutsub komisjoni üles toetama seda programmi järgmises mitmeaastasest finantsraamistikus;
55. soovib partnerriikide suuremat osalemist Euroopa Kooolitusfondi ja Euroopa Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusameti töös;
56. märgib, et idapartnerluse ja Vahemere Liidu noorte mõõtme tugevdamine on oluline investeering ELi ja naabruspoliitika tulevikku ja sel on suur potentsiaal nende partnerite demokratiseerimisel ja nende õigusaktide ühtlustamisel Euroopa normidega; kordab, et ELi 2012. aasta eelarves programmidele Erasmus Mundus ja Euroopa Noored 2012. aastaks täiendavalt eraldatud vahendid peaksid edendama kõrgkoolide koostööd ning õppejõu- ja üliõpilasvahetust ning looma võrgustikke, mis tugevdavad vabauhenduste suutlikkust Euroopa ja Euroopa naabruspoliitika partnerriikide noorte valdkonnas;
57. usub, et Euroopa – Vahemere piirkonna ülikool (EMUNI) on ainulaadne platvorm ja võimalus tugevdada meie lõunanaabritega koostööd kõrghariduse ja üliõpilaste liikuvuse valdkonnas ajal, mil on eriti oluline süvendada suhteid lõunanaabruse partnerriikidega ja

eelkõige nende noorte põlvkondadega; rõhutab sellega seoses, et Euroopa – Vahemere piirkonna ülikooli potentsiaali tuleks arendada nii palju kui võimalik;

58. kutsub Euroopa Komisjoni üles võtma omaks Euroopa Parlamendi ettepanekut, mis esitati araabia kevade tulemusel ning millega toetatakse Euroopa – Vahemere programmi Erasmus loomist – algatus, mis õnnestumise korral võiks laieneda kogu naabruskonda; taunib selles etapis Euroopa Komisjoni nende ettepanekute nõrkust, milles hoolimata 27. septembri 2011. aasta teadaannetest suurendati väga vähe Erasmus Munduse stipendiumite arvu;
59. kutsub Euroopa Komisjoni üles võtma omaks Euroopa Parlamendi ettepanekut, mis esitati araabia kevade tulemusel ning millega toetatakse Euroopa – Vahemere piirkonna programmi Leonardo da Vinci loomist, mille eesmärk on soodustada nende noorte praktikantide liikuvust, kes soovivad omandada kutseharidust välismaal ning aidata sellega kaasa võitlusele noorte töötuse vastu, mis on paikkondlik nähtus Vahemere lõunapiirkonna riikides;
60. kinnitab veel kord, et toetab täiesti ELi rahastatud naabruspoliitika partnerriikide ja ELi ülikoolilõpetajate stipendiumite projekti Euroopa Kolledžis; usub, et see viib tulevased Euroopa ja ELi naaberriikide eestkõnelejad kokku ELi poliitika, õiguse ja institutsioonide sisu ja olemusega ning aitab neid valmistada täielikult ja professionaalselt ette ELi ja naabruspoliitikaga seotud tööks; palub, et partnerriigid, kelle kodanikud on saanud nimetatud stipendiumi, kaasaksid need kodanikud riigiasutuste töösse ja pakuksid neile adekvaatseid töötingimusi ning kasutaksid nii nende teadmisi ja kogemusi;
61. rõhutab, et kohalikel omavalitsustel on meie partnerriikide demokraatlikus arengus oluline roll; palub seepärast komisjonil tugevdada ja laiendada TAIEXi¹ ning ELi ja partnerriikide kohalike omavalitsuste vahelisi mestimisprogramme;

Liikuvus

62. tuletab meelde, et EL peaks parandama rändevoogude juhtimist ja maksimeerima rände vastastikust kasu arengule, muu hulgas luues seaduslikele sisserännanutele ELis sisseadmiseks paremad tingimused ja tegeldes partnerriikide ebaseadusliku rände algpõhjustega; on seisukohal, et EL peab toetama seaduslikku tööjõu rännet, sõlmides partnerlussuhteid liikuvuse tagamiseks, võttes arvesse mõlema poole elanikkonna koosseisu, sotsioloogilist ja kutsealast tasakaalu ning edendades spetsialistide vahetamist ELi ja kolmandate riikide vahel; palub liikmesriikidel lugeda liikuvust käsitlevat arutelu naabruspoliitika oluliseks osaks, milles julgeolekukaalutlused ei tohiks peamist mõju avaldada; toonitab, et on oluline vältida ebaseaduslikku sisserännet ning anda rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise eest vastutavad organisatsioonid kohtu alla;
63. on seisukohal, et EL peaks edendama oma tööd viisamenetluste lihtsustamisel ja tagasivõtulepingute sõlmimisel suurema läbipaistvusega, et liikuda järk-järgult ja igal üksikjuhul eraldi viisanõude täieliku kaotamise suunas, kuni vajalikud tingimused on täidetud; nõuab samuti viisa andmise ja uuendamise materiaalsete tingimuste loomist, millega austatakse senisest enam isikute õigusi; toonitab siinkohal, et noorte ja õpilaste

---

¹ Technical Assistance and Information Exchange – tehnilise abi ja infovahetuse programm.

liikuvust tuleb käsitleda prioriteedina; rõhutab, et ELi ettepanek idapartnerluse riikidele viisavabaduse kohta on idapartnerluse riikidele kasulik nii ajaliselt kui ka sisuliselt; rõhutab, et sätted varjupaiga andmise kohta peavad olema täielikult kooskõlas rahvusvaheliste kohustuste ja ELi normidega, eriti inimõiguste valdkonnas;

64. tuletab sellega seoses meelde, et liikmesriigid peavad järgima tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet ning tegema kõik võimaliku, et võimaldada üles ehitada kergesti ligipääsetav, õiglane ja kaitsev Euroopa varjupaigasüsteem;
65. kutsub liikmesriike ja ELi üles ratifitseerima rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendavat maa-, mere- ja õhuteed pidi üle riigipiiri välismaalase ebaseaduslikku toimetamist tõkestavat protokollit; on seisukohal, et Euroopa naabruspoliitika läbivaatamine peaks lihtsustama konkreetsete meetmete võtmist neis valdkondades; nõustub komisjoni tähelepanekutega perekondlikel põhjustel toimuva rände olukorra kohta ning tervitab komisjoni selleteemalise rohelise raamatu peatset ilmumist;
66. rõhutab, et erilist tähelepanu tuleb pöörata noortele, ning toonitab, et tuleb suurendada sünergiat juhtalgatuse „Noorte liikuvus” ja Euroopa naabruspoliitika vahel; rõhutab, et EL peaks suurendama koostööd kõrg- ja kutsehariduse valdkonnas, laiendama stipendiumiprogramme ja suurendama tudengite, ülikoolilõpetajate, õpetajate ja akadeemikute liikuvust, edendades vahetusi kõrg- ja kutseharidusasutuste vahel ning avaliku ja erasektori partnerlust teadusuuringutes ja ettevõtluses; peab vältimatuks määrata kindlaks paindlikum ja kiirendatud viisa andmise kord nendes programmides osalejatele; rõhutab, et koos naabruspoliitika partnerriikidega on vaja edendada kvalifikatsioonide ja haridussüsteemide vastastikuse tunnustamise alast tööd, eelkõige kõrgharidusdiplomite ja normide vastavusse viimist Euroopa kõrgharidusruumiga; rõhutab, et Euroopa naabruspoliitika partnerriikide kodanike jaoks on tungivalt vaja struktureeritud teabepoliitikat, informeerimaks neid võimalustest osaleda ELi programmides;
67. palub nõukogul ja komisjonil algatada struktureeritud dialoog kolmandate riikide ametiasutustega, et töötada välja kõigi jaoks kasulik lähenemisviis liikuvuse valdkonnas, muuta viisaformaalsusi paindlikumaks, kasutada rohkem ELi viisaeeskirjaga pakutavaid võimalusi ning edendada ja ühtlustada eeskirja rakendamist, et tagada kõigis liikmesriikides viisataotlejatele võrdsed ja õiglased tingimused, keskendudes eelkõige sellele, millist mõju avaldab vastastikune sõltuvus arenguabi, julgeoleku, seadusliku rände ja ebaseadusliku rände vahel, nagu need on määratletud üldises lähenemisviisis migratsioonile; palub pöörata tähelepanu eriti sellele, et partnerriigid ei kannataks ajude äravoolu all;
68. kutsub ELi üles parandama ELi vahendite kättesaadavust ja suunama neid eelkõige nendele projektidele, mille eesmärk on teavitada rändajaid nende õigustest ja kohustustest ning kaitsta rändajate õiguseid, pidades eelkõige silmas saatjata alaealiste, naiste ja muude haavatavate rühmade õiguseid; palub komisjonil seetõttu esitada parlamendile üksikasjalik aruanne naabruspoliitikas osalevate riikide jaoks mõeldud Euroopa rahade kasutamise kohta, sealhulgas komisjoni kolmandate riikidega rände- ja varjupaigaküsimuste vallas teostatavat koostööd käsitleva temaatilise programmi raames eraldatavad vahendid;

Piirkondlik mõõde

69. kordab oma veendumust, et Euroopa naabruspoliitika saab olla täiesti tõhus ainult siis, kui on loodud sünergia selle kahe- ja mitmepoolsete mõõtmete vahel; peab seetõttu oluliseks tugevdada mitmepoolseid suhteid Euroopa naabruspoliitika raames ning pühendada oluliselt rohkem vahendeid Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi rahastamisele;
70. tunneb heameelt ettepaneku üle kasutada mitmepoolset raamistikku strateegilisemalt, et arendada partnerite kahepoolseid suhteid, ja eeldab, et ettepaneku elluviimiseks võetakse konkreetseid meetmeid; samuti ootab suure huviga, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjon esitaksid tegevuskava, milles käsitletakse eesmärgi, vahendeid ja meetmeid;
71. peab vajalikuks tugevdada ja arendada idapartnerluse mitmepoolset mõõdet, kaasa arvatud kodanikuühiskonna foorumit; märgib, et tähtis on alustada Türgi ja Venemaaga konstruktiivset dialoogi piirkondlike küsimuste üle, mis on meie ühistes huvides, ning kindlasti julgeolekuküsimuste üle;
72. märgib, et pikaajaliste sotsiaal- ja majandusreformide edu tagamisel ning jätkusuutliku arengu kindlustamisel on regioonide roll otsustavalt tähtis; rõhutab, et Euroopa naabruspoliitikat tuleks käsitleda terviklikult, et elavdada piirialade majanduslikku arengut; on seisukohal, et territoriaalse koostöö põhimõtted kehtivad ka välispiiride kohta ning on peamine vahend nii ELi majandusliku arengu kui ka liidu üldiste Euroopa naabruspoliitikaga seotud poliitiliste eesmärkide paremaks edendamiseks; on seisukohal, et Euroopa naabruspoliitika uus lähenemine peab võimaldama ELi makroregioonide strateegiate rakendamist ning et naaberriike hõlmavate ELi makroregioonide potentsiaali tuleks täielikult ära kasutada Euroopa Liidule ja naabruspoliitikaga hõlmatud riikidele huvi pakkuvate prioriteetide ja projektide paremaks koordineerimiseks, et saavutada mõlemale poolele positiivseid tulemusi ja optimeerida investeeritud vahendeid;
73. rõhutab euroregioonide väljapaistvat rolli ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamisel ning ergutab komisjoni edendama ja toetama nende arengut, eriti piirialadel, et suurendada euroregioonide osatähtsust Euroopa naabruspoliitikas;
74. rõhutab Euroopa territoriaalse koostöö rühmituste (ETKRide) suurt potentsiaali väljaspool välispiire asuvate piirkondade kaasamisel; julgustab sõlmima erikokkuleppeid naabruses asuvate kolmandate riikidega seoses siseriiklike seaduste kehtestamisega, mis võimaldaksid ETKRi struktuuride loomist nende siseriiklike seaduste raames, ning riikidevahelisi kokkuleppeid, mis võimaldaksid kolmandate riikide kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel ETKRides osaleda;
75. leiab, et Euroopa naabruspoliitika peaks tulevikus arvesse võtma kaugeimate piirkondade rolli ELi välissuhetes; märgib, et need piirkonnad annavad reaalse võimaluse liidu välispoliitikat mõjutada, sest võimaldavad ühest küljest arvukate kolmandate riikidega tihedamaid sidemeid hoida ja teisest küljest lahendada keerukaid küsimusi, nagu ebaseaduslik ränne; palub komisjonil võimaldada suuremat paindlikkust seoses ühtekuuluvuspoliitika raamistikus välja valitud projektide uuenduslike rahastamisvõimalustega, et neid projekte rakendataks ja neist saadaks kasu nii ELi kui ka

kolmandate riikide piirkondades;

76. rõhutab, et edasises naabruspoliitikas on tähtis kasutada laiemat geograafilist ja strateegilist meetodit, ja tuleb meelde, et Euroopa Parlamendi 19. jaanuari 2006. aasta naabruspoliitika resolutsiooni tulemusel arendas Euroopa Liit 2007. aasta novembris välja konkreetse poliitika Atlandi ookeani saartel asuvate Euroopa maailmajaoga külgnevate ELi äärepoolseimate piirkondade naaberriikide kohta, kus eriküsimused geograafilisest lähedusest, kultuurilisest ja ajaloolisest seotusest ning vastastikusest julgeolekust leiti olevat asjakohased; tervitab saavutatud kõrgetasemelisi tulemusi ja juba elluviidud konkreetse poliitika, nimelt ELi ja Roheneemesaarte eripartnerluse dünaamilisust; kutsub ELi üles tugevdama veelgi oma dialoogi ja poliitika lähendamist kõnealuste riikidega ning toetama nende püüdlusi kindlustada poliitilisi, sotsiaal- ja majandusreforme;
77. mõistab, et komisjoni regionaalarengu peadirektoraadil on Euroopa Regionaalarengu Fondi juhtimises suured kogemused, ning on veendunud, et Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi eesmärkide huvides tuleks rahastamisvahendite haldamisel tugineda regionaalpoliitika peadirektoraadi nõuannetele; on seetõttu veendunud, et piiriülese koostöö programmidega seotud finantsvahendite haldamine tuleks uuesti anda regionaalpoliitika peadirektoraadi kätte, kes varem selle eest vastutas;
78. väljendab heameelt 30. septembril 2011. aastal Varssavis toimunud idapartnerluse tippkohtumise ühisavalduse üle ja avalduse üle olukorra kohta Valgevenes, eelkõige seoses demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi põhimõtetega, pühendumusega süvendada nii majanduslikke kui ka poliitilisi kahepoolseid suhteid, sealhulgas valmisolekut jätkata assotsiatsioonilepingute läbirääkimistega, tugevdada partnerite mitmepoolset koostööd ja hõlbustada liikuvust, pühenduda selle rakendamise tõhustamisele, millest saaks selget kasu partnerriikide ühiskonnad;
79. on veendunud, et idapartnerluse tugevdamine on ELi piirialade arengus keskse tähtsusega; rõhutab, et idapartnerlus ja piirkondlik areng peavad olema kooskõlas ning tuleks julgustada kahe- ja mitmepoolset koostööd, nagu vabakaubanduslepingute sõlmimine ning nõuetekohaselt rahastatud ühisprojektid, näiteks kultuuri ja kodanikuühiskonna vallas;
80. rõhutab, et tähtis on soodustada veelgi piirkondlikku koostööd Musta mere piirkonnas ja arendada edasi ELi Musta mere strateegiat; toonitab, et Musta mere piirkonda käsitlev ELi poliitika ja idapartnerlus täiendavad üksteist; palub komisjonil ja Euroopa välisteenistusel kasutada hästi ära nende kahe algatuse erinevaid meetodeid ja selgitada igal tasandil, kuidas nii suurt vastastikust täiendavust hästi ära kasutada;
81. rõhutab Vahemere Liidu tähtsust dialoogi ja koostöö alalise foorumina ning demokraatia edendamise vahendina; nõuab tungivalt, et (järgmised) Vahemere Liidu kaaseesistujad täidaksid jätkuvalt alguses seatud ambitsioonikaid eesmärke, ning aitaksid kaasa Euroopa naabruspoliitika Vahemere mooduli tõhusale arengule; on arvamusel, et Vahemere Liit peab edendama soodsat majanduslikku, sotsiaalset ja demokraatlikku arengut ning moodustama tugeva ühtse aluse ELi ja lõunapoolsete naaberriikide vahelistele tihedale piirkondlikule koostööle; väljendab heameelt Vahemere Liidu pakutava võimaluse üle, et kahepoolne poliitika ja piirkondlik poliitika täiendaksid üksteist paremini, et saavutada tõhusamalt Euroopa – Vahemere piirkonna koostöö eesmärgid, mis põhinevad ühiste väärtuste vastastikusel tunnustamisel ning rahul, turvalisusel ja heaolul rajaneva ala

loomisel; tunneb eriti heameelt Vahemere Liidu uue peasekretäri pühendumuse üle teha demokraatia- ja kodanikuühiskonnaalast tööd ja esitada nendes valdkondades Vahemere Liidu projektid; tervitab sellega seoses juba praegu naaberriikide investeerimisrahastule jaotatud vahendite suurendamist;

82. tuletab meelde, kui oluline on, et Euroopa naabruspoliitika oma mitmepoolsetes suhetes toetab Vahemere Liidu konkreetsete projektide tõhusat ja kiiret käivitamist, mille eesmärk on toetada arengu ja integratsiooni ühist protsessi, eelkõige otstarbekusuuringute kaasrahastamise ja toetuslaenu suurendamise toetamise kaudu;
83. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteestust üles uurima naabruspoliitika ja peamiste piirkondlike osalejate, eelkõige Türgi naabruspoliitika institutsioonide ühendamise võimalusi; tuletab meelde Ankara soovi innustada lõunanaabruses üleminekut demokraatiale ja sotsiaal-majanduslike reformide läbiviimist ning olla selles abiks; märgib, et Türgi institutsioonide ja vabaühenduste osalemine naabruspoliitika vahendites looks unikaalse sünergia, eelkõige sellistes valdkondades nagu institutsioonide ja kodanikuühiskonna väljaarendamine; leiab, et praktilist koostööd peaks täiendama struktureeritud dialoog ELi ja Türgi vahel, et kooskõlastada mõlema naabruspoliitikat; leiab, et samalaadse ettepaneku teha naabruspoliitika-alast koostööd peaks põhimõtteliselt esitama ka Venemaale ja teistele asjaomastele sidusrühmadele;

EL ja konfliktide lahendamine

84. tuletab meelde, et piirkondlike sõjaliste, sealhulgas külmutatud konfliktide rahumeelne lahendamine on demokraatia kindlustamise, inimõiguste austamise, heaolu ja majanduskasvu oluline eeltingimus ja peaks seega olema eriti ELi huvides;
85. tuletab meelde, et EL peaks osalema aktiivsemalt, ühtsemalt ja konstruktiivsemalt piirkondlike konfliktide lahendamises, muu hulgas Euroopa välisteestuse kaudu, töötades välja rohkem meetmeid usalduse tugevdamiseks, ning lepitus- ja vahendustöös, kaaludes uusi pragmaatilisi ja innovaatilisi lähenemisviise, sealhulgas võttes kasutusele avalikkusele suunatud kommunikatsioonistrateegiaid partnerriikides, toetades Euroopa tsiviilotstarbelise rahukorpuse ja kohalike vahendusmeetmete loomist, kodanikukultuuri, eelkõige laste ja noorte koolitamist, haridust ja osalemist ning kogukondadevahelist dialoogi, millest võtavad osa kodanikuühiskonna organisatsioonid ja milles arendatakse välja piiriülesed projektid, ning tugevdades heanaaberlikke suhteid; tuletab meelde turvalisuse ning terrorismi- ja ekstreemismivastase võitlusega seotud poliitilise koostöö tugevdamise strateegilist tähtsust;
86. leiab, et vastastikuse mõistmise, austuse, solidaarsuse ja sallivuse suurendamise jaoks naaberriikidega ja nende vahel on ülitähtis kultuuride- ja religioonidevaheline dialoog; palub, et esitatud uute naabruspoliitika instrumentide puhul pöörataks erilist tähelepanu sellise dialoogi edendamisele;
87. rõhutab Põhja-Aafrika revolutsioonidejärgse olukorra taustal, et tähtis on pakkuda tuge üleminekuperioodi õigusemõistmisele, ja nõuab, et kõik partnerriigid teeksid koostööd rahvusvahelise õigusemõistmisega, nimelt Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga;
88. rõhutab, et on vaja säilitada piirkondlik lähenemisviis ja tervitab otsust määrata ELi

eriesindaja nii Lõuna-Kaukaasiasse kui ka Vahemere lõunapiirkonda ning määrata töörühm Vahemere lõunapiirkonda; on seisukohal, et tuleks kaaluda sarnase töörühma määramist Lõuna-Kaukaasiasse; rõhutab, et ELi ettevaatavat tegevust 5+2- kõnelustel Transnistria üle tuleb piisavalt rahastada, eriti pärast ELi eriesindaja volituste lõppemist;

89. rõhutab, et piirkondlikke konflikte saab mõista ainult siis, kui võetakse arvesse nende kultuurilist tausta; kutsub üles rakendama ühtset strateegiat, nagu seda on teinud Blue Shield, andes kultuurile oma rolli seoses konfliktide ennetamise ja rahu taastamisega;
90. kiidab heaks rahvusvaheliste organisatsioonide, eeskätt OSCE ja ÜRO agentuuride töö konfliktipiirkondades ja konfliktijärgsetes oludes ning jätkusuutliku arengu edendamisel kogu naabruskonnas, eelkõige UNRWA pikaajalise pühendumuse palestiinlastest põgenike aitamisel;
91. toetab ELi humanitaarabimeetmeid ning tegevust arengu ja rahu hüvanguks idapoolsetes partnerriikides, eriti ELi olulist panust Palestiina pagulasi Lähis-Idas toetava ÜRO abiorganisatsiooni UNRWA töösse; väljendab siiski kahetsust, et sellele tegevusele ei ole järgnenud ELi suuremat juhtrolli Lähis-Idas; nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenistus ja komisjon teeksid kõik võimaliku, et lisada ELi kohalolekule ja tegevusele selles piirkonnas poliitilist kaalu, mis vastab liidu otsustavale rollile humanitaarabi ja arenguabi valdkonnas;

Parlamentaarne mõõde

92. rõhutab, et Euroopa Parlament täidab oma parlamendidelegatsioonide kaudu ja delegatsioonide kaudu parlamentaarsetes assambleedes tähtsat rolli poliitilise dialoogi tugevdamisel ja täielike vabaduste, demokraatlike reformide ja õigusriigi põhimõtete edendamisel naaberriikides, ning toonitab, et need kontaktid võivad ka pakkuda võimalust tulevaste kriteeriumide täitmise hindamiseks ning kohandada kahe- ja mitmepoolset koostööd, võttes arvesse toimunud sündmusi ja saavutatud edu;
93. kinnitab veel kord, et mitmepoolsed parlamentaarsed assambleed, nagu Euronest ja Vahemere Liidu parlamentaarne assamblee on üliolulised vahendid ühtsuse ja usalduse suurendamiseks ELi ja partnerriikide vahel ning partnerriikide endi seas ning aitavad seepärast suuresti kaasa idapartnerluse ja Vahemere Liidu eesmärkide saavutamisele; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles kaasama Euronesti liikmeid nii palju kui võimalik idapartnerluse mitmepoolsetesse struktuuridesse ja platvormidesse; rõhutab, et Vahemere Liidu parlamentaarne assamblee tuleb tunnistada Vahemere Liidu seaduslikuks parlamentaarseks institutsiooniks; rõhutab, et täieõiguslik sekretariaat annab Euronesti ja Vahemere Liidu parlamentaarse assamblee tööle suurema sidususe ja kooskõla Euroopa naabruspoliitika ida- ja lõunapiirkonna jaoks kavandatud programmidega;
94. kutsub komisjoni üles toetama idapartnerluse riikide parlamentide juhtkondi tervikliku institutsioonide ülesehitamise programmi raames parema oskusteabe ning tehnilise ja finantsabiga, et tugevdada nende tõhusust, läbipaistvust ja vastutust, mis on oluline, et parlamendid saaksid täita oma õiget rolli demokraatlikes otsustusprotsessides;
95. kinnitab oma nõusolekut võtta Valgevene parlamendi esindajaid vastu Euronesti niipea,

kui selgub, et rahvusvaheline üldsus, sealhulgas Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioon on Valgevene parlamendivalimised demokraatlikuks tunnistanud;

Rahastamine

96. tervitab ettepanekut luua uus Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend, samuti Euroopa naabruspoliitikale eraldatavate vahendite suurendamist, nagu Euroopa Parlament oma varasemates resolutsioonides taotles; on seisukohal, et vahendeid tuleb jagada paindlikult ja asjakohaselt mõlemas piirkonnas, säilitades piirkondlikku tasakaalu ja rakendades partnerriikide kohustustel ja reformide edukusel põhinevat, aga ka nende vajadustel ja suutlikkusel põhinevat lähenemisviisi; märgib, et suurem paindlikkus ja lihtsus peaks olema kooskõlas demokraatliku kontrolli põhimõttega ning sellega peaks kaasnema suurem järelevalve kulutuste üle;
97. on arvamusel, et on oluline säilitada mõistlik tasakaal ida- ja lõunapoolsete riikide vahel eelkõige sellepärast, et idapoolsed naaberriigid rakendavad idapartnerlusega seotud programme ja reforme ning neil on väljavaade saada ELi liikmeks; on siiski veendunud, et sellist tasakaalu ei saa käsitleda lõplikuna; toetab täielikult põhimõtet, et finantsabi peab olema diferentseeritud, tulemuslikkusele suunatud ja paindlik ning põhinema tegelikel vajadustel, abi vastuvõtmise suutlikkusel ja saavutatud sihtidel;
98. on arvamusel, et Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi läbivaatamine peab toimuma ajavahemikku 2007–2013 hõlmava mitmeaastase finantsraamistiku hindamisega ning 2013. aasta järgset perioodi käsitlevate läbirääkimistega samal ajal ja olema nendega kooskõlas, et 2012. ja 2013. aastal mitte alustada uuesti naabruspoliitika rahastamise läbirääkimisi;
99. nõuab ELi eelarve rubriigi 4 ülemmäära märkimisväärset suurendamist Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi jaoks, võttes arvesse, et kuigi viimaste aastate jooksul on saavutatud mõningast edu Euroopa Liidu ja partnerriikide vahelise tõhusama koostöö edendamisel ning järkjärgulises majanduslikus integratsioonis, on vaja teha rohkem, sest esile kerkivad uued probleemid ja koostöövaldkonnad;
100. rõhutab, et naabruspoliitika rahastamise suurendamiseks vajalike eraldiste ümberjaotamisel tuleks lähtuda selgetest prioriteetidest ja nagu mainib komisjon, ei tohi seetõttu kahjustada stabiliseerimisvahendit, mis on ELi ainuke kriisidele reageerimise ja rahutagamise vahend; rõhutab, et praegune valitsemissektori võlakriis ei tohiks Euroopa naabruspoliitika rahastamist mõjutada;
101. avaldab kahetsust, et suurt osa naabruspoliitika vahenditest kasutatakse nõustamise jaoks, mitte projektide ega programmide tarbeks, ja nõuab uue instrumendi raames vahendite kasutamise kiiret tasakaalustamist;
102. rõhutab, et olukorras, kus EL on kasutusele võtnud humanitaarabi, on oluline tagada asjakohane üleminek taastamise, ümberkorralduste ja arengu vahel, et tegeleda revolutsioonide mõningate hävitavate tagajärgedega;
103. märgib, et kodanikuühiskonna rahastamisvahend võiks olla Euroopa naabruspoliitika

rahastamisvahendi osa; soovib kaaluda võimalust suunata Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi fondide haldamine üle kodanikuühiskonna rahastamisvahendile, kui riigid ei täida mitterahuldavate tulemuste tõttu rahastamiseks vajalikke tingimusi;

104. rõhutab Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi otsustavat rolli selliste ELi makropiirkondlike strateegiade toetamisel nagu ELi Läänemere strateegia ja ELi Doonau piirkonna strateegia, sest rahastatakse nende strateegiade välismõõdet, enamasti tegevusi, mis hõlmavad naaberriike;
105. rõhutab, et vahendite eraldamisel tuleb lähtuda piiratud arvust selgesti määratud prioriteetidest ja mõõdetavatest eesmärkidest kokkuleppel partnerriikidega, võttes arvesse partnerriikide vajadusi ja tuginedes selgelt tingimuslikkusele ja juba tehtud edusammudele; toonitab, et eelarvetoetust võib kasutada ainult siis, kui on kindel, et eelarvet juhitakse mõistlikult, ning et kõiki olemasolevaid vahendeid tuleks kasutada rohkem prioriteete arvestades; märgib sellega seoses, et on vaja tõhustada naabruspoliitika partnerriikide riigihanke õigusakte ja riigi rahanduse juhtimist;
106. rõhutab, et Euroopa naabruspoliitika raames liikmesriikide ja ELi poolt naaberriikidele antava abi suhtes tuleb kohaldada järjekindlat lähenemisviisi; toetab kõiki mehhanisme, mis aitaksid erinevate ELi doonorite tegevust Euroopa naabruspoliitika riikides koordineerida ja sujuvamaks muuta, lisamata tarbetut bürokraatiat;
107. juhib tähelepanu asjaolule, et kuigi abi võib naabruspoliitika partnerriikidele olla finantsvõimenduseks, ei piisa sellest jätkusuutlikuks ja püsivaks arenguks; palub seetõttu naabruspoliitika partnerriikidel tugevdada oma riigi ressursse ja need kasutusele võtta, luua läbipaistvad maksusüsteemid ning kaasata Euroopa naabruspoliitika kavva tõhusalt erasektor, kohalikud omavalitsused ja kodanikuühiskond, kel lasuks suurem vastutus naabruspoliitika projektide eest;
108. tunneb heameelt G8 riikide otsuse üle suurendada laene, mida antakse nendele lõunapartnerluse riikidele, kes lähevad üle demokraatiale; on seisukohal, et 27. mail 2011. aastal Deauville'i partnerluse raamistikus võetud kohustused, mis oma olemuselt julgustavad rahaliste vahendite kasutusele võtmist demokraatia soodustamiseks ning arendamiseks Euroopa Liidu partnerriikides;
109. kutsub üles seoses araabia kevadega ning demokraatiast taganemisega mõnedes idapartnerluse riikides konkreetselt ja enesekriitiliselt hindama Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi raames varem kasutatud rahastamisvahendeid ja nende toimimist demokraatia, inimõiguste, valitsemise, korruptsioonivastase võitluse, institutsioonide ülesehitamise ja kodanikuühiskonna toetamise valdkonnas; usub, et EL peab omandama uuema lähenemise, et edendada koostööd konfliktide ärahoidmiseks;
110. on kindlalt veendunud, et selle läbivaatamisega seoses tuleb üle vaadata ka finantsabi andmine Palestiina omavalitsusele ja Palestiina pagulasi Lähis-Idas toetavale ÜRO abiorganisatsioonile, ning kuna see on naabruspoliitika lahutamatu osa, tuleb selles valdkonnas kohaldada pikaajalise kavandamise põhimõtet; ei pea õigeks väidet, et piirkonna poliitilise ebastabiilsuse ja rahuprotsessi erisuste tõttu on võimalik ainult ajutiste kavade koostamine ja iga üksikjuhtumi puhul eraldi otsustatav toetuste suurendamine;

111. nõuab, arvestades praeguste pakiliste vajadustega – seda eriti lõunapoolsetes naaberriikides –, et Euroopa Parlament ja nõukogu lepiksid kiiresti kokku ettepaneku osas tugevdada 2012. kuni 2013. aastal naabruspoliitika instrumenti; kutsub ühtlasi liikmesriike üles viivitamata täitma kahepoolsed lubadused, mis on antud Vahemere lõunapiirkonnale ja idapartnerluse riikidele;

112. palub tungivalt nõukogul viivitamata vastu võtta Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi määruse artikli 23 muutmist käsitlev seadusandlik ettepanek, mille komisjon esitas 2008. aasta mais ja mille Euroopa Parlament 8. juulil 2008 heaks kiitis, see võimaldaks reinvesteerida varasematest tehingutest tagasimakstud vahendid; tuletab meelde, et seda meedet loetakse juba vastuvõetuks ning see kajastub Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise rahastamist käsitlevas ettepanekus 2011.–2013. aasta eelarves; kutsub komisjoni üles kaaluma alternatiivseid võimalusi, et täiendavad riskifondid oleksid kohe Euroopa Investeerimispannga kaudu kättesaadavad nii lõuna- kui ka idamõõtme jaoks;

113. tervitab Euroopa Investeerimispannga, eelkõige Euroopa – Vahemere investeerimisrahastu kaudu, ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga (EBRD) tööd ning rõhutab, kui oluline ja vajalik on suurem sünergia teiste riiklike ja rahvusvaheliste finantsinstitutsioonidega, kes samuti nendes riikides tegutsevad; toetab EBRD põhikirja muutmist, nii et ka lõunapoolsed naaberriigid võiksid sellelt pangalt abi saada, tagades samal ajal viljaka koostöösuhte loomist Euroopa Investeerimispannga ja EBRD vahel, kuna mõlemad põhinevad peamiselt Euroopa kapitalil ning ei peaks üksteisega konkureerima;

*

* *

114. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajale, Euroopa välisteenistusele, liikmesriikide ja Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide valitsustele ja parlamentidele ning Vahemere Liidu peasekretärile.

8.11.2011

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Michèle Striffler

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et kuigi ELi arengukoostöö poliitika puhul lähtutakse ELi välistegevuse põhimõtetest ja eesmärkidest ning seetõttu kehtib see ka Euroopa naabruspoliitika puhul, on ELil siiski aluslepingust tulenev, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 208 lõike 1 teises lõigus sätestatud kohustus võtta arvesse arengukoostöö eesmärke muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid; kutsub seetõttu komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles pidama Euroopa naabruspoliitika rakendamisel alati silmas neid eesmärke, milleks on vaesuse vähendamine ja pikemas perspektiivis selle kaotamine, olenemata sellest, kas tegu on ida- või lõunapoolsete partnerriikidega;
2. toetab ELi humanitaarabimeetmeid ning tegevust arengu ja rahu hüvanguks idapoolsetes partnerriikides, eriti ELi olulist panust Palestiina pagulasi Lähis-Idas toetava ÜRO abiorganisatsiooni UNRWA töösse; väljendab siiski kahetsust, et sellele tegevusele ei ole järgnenud ELi suuremat juhtrolli Lähis-Idas; nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenistus ja komisjon teeksid kõik võimaliku, et lisada ELi kohalolekule ja tegevusele selles piirkonnas poliitilist kaalu, mis vastab liidu otsustavale rollile humanitaarabi ja arenguabi valdkonnas;
3. nõuab, et arenguga seotud küsimustes kasutataks Vahemere lõunapiirkonna Euroopa Liidu eriesindaja mandaati, kuna on veendunud, et eriesindaja võib oluliselt aidata kaasa sellele, et demokraatlik areng toimuks samaaegselt edusammude koondamisega majandusarengu valdkonnas ning eelkõige sotsiaalsete ja majanduslike tingimuste parandamisega kõnealustes riikides;

4. rõhutab, et vaatamata praegusele majanduskriisile tuleb jätkata Euroopa naabruspoliitika rahastamist, kuid tuleb siiski meelde, et arenguabile ja humanitaarabile ette nähtud ELi vahendeid ei tohi mingil juhul kasutada Euroopa naabruspoliitika rahastamiseks (selleks on olemas eraldi rahastamisvahend);
5. rõhutab, et olukorras, kus EL on kasutusele võtnud humanitaarabi, on oluline tagada asjakohane üleminek taastamise, ümberkorralduste ja arengu vahel, et tegeleda revolutsioonide mõningate hävitavate tagajärgedega;
6. märgib, et tänu Vahemere lõunarannikul araabia kevade ajal puhuma hakanud vabaduse tuultele on kohalik kodanikuühiskond püüdnud vabaneda võimulolijate ülemäärase eestkoste alt; nõuab tihedamat allpiirkondlikku koostööd ning toetab seda vabadussoovi, tingimusel et sellega kaasnevad tegelikud demokraatlikud edusammud, mis võimaldavad paremini kaitsta ühiseid väärtusi (demokraatia ja inimõigused, eeskätt naiste õigused, õigus ja õigusriigi põhimõtted, põhivabadused, kaasa arvatud sõnavabadus, südametunnistuse, usu-, ühinemis- ja meediavabadus, julgeolek, stabiilne demokraatia, heaolu, tulude, jõukuse ja võimaluste õiglane jaotus, hea valitsemistava ja võitlus korruptsiooni vastu); toetab seda silmas pidades kohalike omavalitsuste detsentraliseerimise ja institutsioonide tugevdamise kaudu ka kohaliku demokraatia ülesehitamist;
7. rõhutab, et põhiliste inimõiguste, kaasa arvatud sotsiaalsete ja majanduslike õiguste austamine peaks olema naabruspoliitika nurgakivi; palub ELil välja töötada lapstööjõu probleemiga tegelemise poliitika, võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioone töölevõetava isiku vanuse alammäära (15 aastat) kinnitamise kohta ning lapsele sobimatu tegevuse viivitamatu keelustamise kohta; rõhutab, et aastatuhande arengueesmärkide kohaselt tuleks tagada juurdepääs põhiharidusele ja kutseõppele;
8. rõhutab, et ELi arengu- ja inimõigusprogrammidega tuleb toetada kodanikuühiskonda, eelkõige naiste- ja noorteorganisatsioone, kellel on nendes protsessides suur tähtsus; rõhutab, et pärast lähikuudel toimuvaid valimisi tuleks teha tõhusamalt tööd nende valimiste tulemusel moodustatud parlamentide toetuseks, et võimaldada neil välja arendada oma järelevalve- ja kontrolliõigused;
9. nõuab, et demokratiseerimisprotsess peaks olema suunatud õigusriigi põhimõtete tugevdamisele ning demokraatlike institutsioonide, kaasa arvatud poliitilist pluralismi esindava toimiva parlamendi ülesehitamisele; rõhutab kodanikuühiskonna tähtsat rolli selles protsessis ning nõuab selge ja läbipaistva mehhanismi loomist, mis võimaldaks kodanikuühiskonna aktiivset osalemist;
10. toonitab, et ELi ja selle naaberriikide vahelised suhted rände valdkonnas ei tohi sõltuda üksnes liidu julgeolekuprioriteetidest; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles pöörama oma tulevastes poliitikameetmetes tähelepanu rändajate ja pagulaste inimõigustele ning rände ja lõuna- ja idapoolsete partnerriikide arengu seosele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	7.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 21 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Santiago Fisas Ayxela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	João Ferreira

8.11.2011

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Göran Färm

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on arvamusel, et konstruktiivne pikaajaline naabruspoliitika on partnerriikidele elulise tähtsusega, et edendada arengut rahu, demokraatia, stabiilsuse ja jõukuse suunas, kuid samas on see strateegilise tähtsusega ka Euroopa Liidule, arvestades seda, kui tähtsad on ida- ja lõunapoolsed partnerriigid meie ühisele julgeolekule, keskkonnale ja majandusarengule;
2. rõhutab, et Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise käigus tuleb välja arendada struktureeritud, pikaajaline ja ettenägelik Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend, seda eelkõige piiratud eelarvet arvesse võttes, et vältida ülemääraseid kõikumisi rahastamises ning võimalikku kattumist olemasolevate instrumentidega; kahetseb sellega seoses 20. juuni 2011. aasta välisasjade nõukogu järeldust, et „rahalise toetuse oluline suurendamine [...] otsustatakse [...], ilma et see oluliselt piiraks mitmeaastast finantsraamistikku”;
3. kutsub üles seoses araabia kevadega ning demokraatiast taganemisega mõnedes idapartnerluse riikides konkreetselt ja enesekriitiliselt hindama Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi raames varem kasutatud rahastamisvahendeid ja nende toimimist demokraatia, inimõiguste, valitsemise, korrupsioonivastase võitluse, institutsioonide ülesehitamise ja kodanikuühiskonna toetamise valdkonnas; usub, et EL peab omandama uuema lähenemise, et edendada koostööd konfliktide ärahoidmiseks;
4. on arvamusel, et Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi läbivaatamine peab

toimuma ajavahemikku 2007–2013 hõlmava mitmeaastase finantsraamistiku hindamisega ning 2013. aasta järgset perioodi käsitlevate läbirääkimistega samal ajal ja olema nendega kooskõlas, et 2012. ja 2013. aastal mitte alustada uuesti naabruspoliitika rahastamise läbirääkimisi;

5. on seisukohal, et naabruspoliitika rahaline abi peab arvesse võtma ka sisserände ja varjupaiga küsimusi ning toetama meetmeid, mis leevendavad ajude äravoolu, toetavad teavituskampaaniaid seadusliku rände võimaluste kohta, annavad struktuurilist abi varjupaigataotlejate ja põgenike vastuvõtuks, edendavad kolmandate riikide ametnike koolitust varjupaiga ja inimõiguste valdkonnas ning hõlbustavad tagasipöördujate taasintegreerimist; peab vajalikuks rõhutada, et läbivaadatud Euroopa naabruspoliitika ei eiraks seda mõõdet ning oleks valmis kiiresti panustades toimima koostöös muude rahastamisvahenditega, mis on suunatud põgenikele, nagu Euroopa Pagulaste Fond, Euroopa Tagasipöördumisfond ja Euroopa Välispiirifond;
6. nõustub, et on vaja parandada Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi ja teiste vahendite, nagu Euroopa Investeeringuspanga ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga vahelist koostööd, et muuta ELi lisandväärtus võimalikult suureks, vältida tegevuste ja vahendite kattumist ning optimeerida abi mõju; on sellega seoses arvamusel, et sellise koostöö saavutamiseks tuleks kaalutleda kõikehõlmava raamistiku loomist;
7. on kindlalt veendunud, et selle läbivaatamisega seoses tuleb üle vaadata ka finantsabi andmine Palestiina omavalitsusele ja Palestiina pagulasi Lähis-Idas toetavale ÜRO abiorganisatsioonile, ning kuna see on naabruspoliitika lahutamatu osa, tuleb selles valdkonnas kohaldada pikaajalise kavandamise põhimõtet; ei pea õigeks väidet, et piirkonna poliitilise ebastabiilsuse ja rahuprotsessi erisuste tõttu on võimalik ainult ajutiste kavade koostamine ja iga üksikjuhtumi puhul eraldi otsustatav toetuste suurendamine;
8. on arvamusel, et on oluline säilitada mõistlik tasakaal ida- ja lõunapoolsete riikide vahel eelkõige sellepärast, et idapoolsed naaberriigid rakendavad idapartnerlusega seotud programme ja reforme ning neil on väljavaade saada ELi liikmeks; on siiski veendunud, et sellist tasakaalu ei saa käsitleda lõplikuna; toetab täielikult põhimõtet, et finantsabi peab olema diferentseeritud, tulemuslikkusele suunatud ja paindlik ning põhinema tegelikel vajadustel, abi vastuvõtmise suutlikkusel ja saavutatud sihtidel;
9. rõhutab Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi otsustavat rolli selliste ELi makropiirkondlike strateegiate toetamisel nagu ELi Läänemere strateegia ja ELi Doonau piirkonna strateegia, sest rahastatakse nende strateegiate välismõõdet, enamasti tegevusi, mis hõlmavad naaberriike;
10. peab tervitatavaks komisjoni võetud kohustust elavdada naaberriikide osalemist mõne ELi ameti ja kolmandatele riikidele avatud ELi programmi töös; kutsub komisjoni üles esitama vastavate ametite ja programmide selge ja põhjaliku nimekirja, milles naaberriigid võiksid osaleda, ning ülevaate sellise diferentseeritud osaluse vormi, rahalise toetuse ja meetodite kohta;
11. rõhutab, et on vaja selgelt kindlaks määratud prioriteete ja eesmärgi, et vältida finantsabi ülemäärast hajutamist, millega kaasnevad ebapiisavad tulemused; leiab, et selline prioriteetide iseseisev piiramine on oluline töövahend ka abi tingimuslikkuse ja tõhustatud

jälgimise puhul; kinnitab seetõttu veel kord, et naaberriigid ja ELi institutsioonid peavad olema poliitiliselt ja õiguslikult valmis finantsabi andmist kiiresti ümber otsustama, kui kehtestatud tingimused ei ole täidetud;

12. märgib, et Euroopa Investeerimispanka tagasisaadavate vahendite taaskasutamine moodustab peaaegu 20% läbivaadatavast üldisest rahastamispaketist; kordab üleskutset nõukogule võtta kiiresti vastu õigusakti ettepanek Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi määruse muutmiseks, et võimaldada sellist taaskasutamist; rõhutab, et kavandatud 244 miljoni euro suurusele summale ei ole endiselt esitatud alternatiivset ettepanekut, kui nõukogu ei peaks selles küsimuses pärast kolme aastat ikka veel häälteenamuseni jõudma; leiab, et rahastamispaketi minimaalne suurus on 1,24 miljardit eurot; usub, et ainus võimalus kompenseerida seda, et Euroopa Investeerimispanka tagasisaadavaid vahendeid ei taaskasutata, oleks kasutusele võtta paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatud paindlikkusinstrument;
13. rõhutab, et naaberriikide toetamisel on tulemusliku ja Euroopa ühtse abi peamiseks tingimuseks liikmesriikide omavaheline ning liikmesriikide ja ELi vaheline tõhusam koordineerimine; palub kõigil liikmesriikidel naaberriikide hüvangu nimel näidata üles tõelist valmisolekut sobitada oma siseriiklikud huvid Euroopa naabuspoliitikaga;
14. nõuab, arvestades praeguste pakiliste vajadustega – seda eriti lõunapoolsetes naaberriikides –, et Euroopa Parlament ja nõukogu lepiksid kiiresti kokku ettepaneku osas tugevdada 2012. kuni 2013. aastal naabuspoliitika instrumenti; kutsub ühtlasi liikmesriike üles viivitamata täitma Vahemere lõunapiirkonnale ja idapartnerluse raames antud kahepoolsed lubadused;
15. võtab teadmiseks ettepaneku luua Euroopa demokraatia sihtkapital; märgib, et määratleda tuleb veel selle raamistik, üksikasjalikud põhisuunad ja rahastamine, ning hoiatab, et see ei tohi kaasa tuua kattumisi olemasolevate instrumentidega; väljendab muret seoses tõsiasjaga, et tulevast fondi võiks kas osaliselt või tervikuna rahastada ELi eelarve väliselt, ning rõhutab eelarvepädevate institutsioonide õigust jälgida ja kontrollida fondi rakendamist; nõuab seetõttu komisjonilt ja nõukogult selgitust vastava probleemi kohta.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	7.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimir Maňka, Barbara Matera, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Marisa Matias

9.11.2011

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Sylvana Rapti

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et jätkusuutliku majanduskasvu jaoks on vaja terviklikku lähenemisviisi, millega soodustatakse tööhõivet ja sotsiaalkaitset,
- B. arvestades, et Euroopa naabruspoliitika on ELi naaberriikide stabiilsuse jaoks väga oluline ning annab panuse kõikide turvalisusesse ja arengusse, ning arvestades, et Euroopat ümbritsev demokraatlik, stabiilne, jõukas ja rahulik laiem piirkonnast on kasulik kõikidele,
- C. arvestades, et EL on kogu maailmas sotsiaalse arengu eeskuju ja suudab pakkuda vastutustundliku majanduskasvu alal väärtuslikke teadmisi,
- D. arvestades, et Euroopa uut naabruspoliitikat vaadatakse läbi ja selle läbivaatamist tuleb jätkata naaberriikides saavutatud edusammude alusel, kuid samuti vastastikust huvi pakkuvaid küsimusi silmas pidades, ning seda tuleks vastavalt ümber kujundada ja kohandada, et lahendada uued ajaloolised probleemid ja pöörata esmajoones tähelepanu kiireloomulistele olukordadele,
- E. arvestades, et Põhja-Aafrikas alustasid demokraatlikke muudatusi inimesed, peamiselt noor põlvkond, kes elavad ühiskondades, kus jõukus on ebavõrdselt jaotunud, tööpuudus on suur, sotsiaalkindlustus ebapiisav, haridust ei anta ja puuduvad sotsiaalsed väljavaated või elatakse isegi allpool vaesuspiiri ja ellu jäädakse tänu mitteametlikule majandusele,
- F. arvestades, et lõunapoolseid partnerriike ümbritsevas piirkonnas on tööhõivemäärad

maailmas ühed madalamad ning 2011. aasta alguses mitmetes partnerriikides aset leidnud sündmused pakuvad uusi võimalusi töökohtade loomise probleemidega tegelemiseks,

- G. arvestades, et Euroopa naabruspoliitika peab demokraatiat, majandus- ja sotsiaalküsimusi arvesse võttes võrdselt tegelema ida- ja lõunamõõtme probleemidega,
- H. arvestades, et demograafilised suundumused on Euroopa naabruspoliitika eri piirkondades märkimisväärselt erinevad,
- I. arvestades, et ida- ja lõunapiiride vahetu geograafiline lähedus on strateegilise tähtsusega ja kultuuriliste sarnasuste, ajaloolise mineviku ja laienemisega seotud võimalike tulevaste arengute tõttu tuleb esmajoones tähelepanu pöörata võõrtöötajate sissevoolule,
  - 1. rõhutab, et Euroopa naabruspoliitika peaks toetama jätkusuutlikke struktuurilisi majandus-, sotsiaal- ja haridusreformi, mida viiakse läbi kindlas ja õiglasel õigusraamistikus ja kooskõlas Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonidega ning milles kesksel kohal on töökohtade loomine ja sotsiaalkaitse ning tööhõivepoliitika, kaas arvatud haridus- ja koolitusprogrammid, asjakohane kaasajastamine ning töönormid on rahastamise eelduseks. Need reformid peaksid toetama sotsiaalset ja majanduskasvu, vältides sotsiaalset tõrjutust ja sotsiaalset dumpingut ning parandades väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ettevõtluskeskkonda ja toetamist;
  - 2. nõuab, et Euroopa naabruspoliitika partnerid ratifitseeriks kõik ILO peamised töökonventsioonid ja viiks riiklikud õigusaktid nendega vastavusse;
  - 3. rõhutab, et Euroopa naabruspoliitika raames tuleks toetada naabruspoliitika riike nende enda jõupingutustes lahendada kiireloomulised tööturuga seotud küsimused ja pakkuda pikaajalisi vastuseid tööturuga seotud probleemidele, nagu pakkumise ja nõudluse mittevastavus, mitteametlik tööhõive, halvad töötingimused, ärevusttekitavalt suur noorte tööpuudus, ebaseaduslik lapstööjõu kasutamine, sooline ebavõrdsus ja sotsiaalselt haavatavate rühmade tõrjumine, kasutades ELi ja eelkõige Euroopa Koolitusfondi ning tööturgude reformimise ja sotsiaalpoliitika väljatöötamisega tegelevate rahvusvaheliste organisatsioonide ekspertteadmisi ja koostööd; nõuab, et võetaks kasutusele mehhanism, mille abil saaks vahetada tööreformide ja tööhõivepoliitikaga seotud parimaid tavaid ja pakkuda vajalikku tehnilist abi naabruspoliitika riikidele;
  - 4. rõhutab, et kodumaale jäämise võimaluste pakkumiseks tuleb luua majanduslikele ja tööturu vajadustele vastavaid kvaliteetseid töökohti; kordab, et erasektori, eelkõige väike- ja keskmiste suurusega ettevõtjate areng ja aktiivne kaasamine on peamine töökohtade loomise vahend; tuletab samal ajal meelde tungivat vajadust tõhusalt tegelda haavatavate sisserändajate ebaregulaarse sisserände probleemiga, sest neile võidakse peale sundida ebaseaduslikku tegevust või ebaseaduslikke olukordi ELi territooriumil või nad võivad selliste tegevuste või olukordadega kokku puutuda; tuletab sellega seoses meelde, et kõikide sisserändajate elutingimusi tuleb parandada;
  - 5. rõhutab, et Euroopa naabruspoliitika peaks olema aluseks tõhusale koostööle, et tõkestada ebaseaduslikku sisserännet, sest partnerriigid on nii ebaseaduslike sisserändajate päritoluriigid kui ka transiidiriigid, samuti valvata tõhusalt piire, võidelda organiseeritud kuritegevuse vastu ja kaitsta selliselt inimõigusi;

6. tuletab meelde vajadust tagada, et riigi tavade kohane miinimumpalk annaks töötajatele ja nende peredele piisava elatustaseme ja et kinnipidamised palgast ei jäta töötajaid ja nende ülalpeetavaid ilma põhilistest elatusvahenditest;
7. märgib, et töösuhte lõpetamise teated tuleks esitada piisavalt aegsasti, võttes arvesse töötaja tööstaaži pikkust;
8. rõhutab kontrollitud korduvrände kasulikkust nii kolmandate riikide kui ka ELi jaoks ning palub võtta meetmeid võimaliku ajude äravoolu vältimiseks; rõhutab, et tuleb jätkata dialoogi ELi tööturule pääsemise toetamiseks ja paremini levitada teavet liikuvuse ja rände praeguste seaduslike võimaluste kohta ning eksperditeadmiste ja tööturule vajalike tööhõivevõimaluste kohta; tuletab meelde, et kolmanda riigi kodaniku õigus elada ja otsida tööd liikmesriigi territooriumil on reguleeritud Euroopa tasandi direktiividega; märgib, et negatiivset mõju, nagu võõrandumiste perekonnast, tuleks nõuetekohaselt hinnata; rõhutab majandusrände positiivset mõju jätkusuutlike tööturgude saavutamisel;
9. on seisukohal, et piiriülesed projektid ja finantstoetus Erasmuse taoliste programmidele peaksid olema tähelepanu keskmes kõnealuste riikide abistamisel sotsiaalsele turumajandusele üleminekul ja nende tööturgudel ilmnevate negatiivsete mõjude kontrollimisel;
10. kiidab heaks üliõpilaste ja kutseõppurite vahetuse algatused, näiteks hiljuti vastu võetud kirjaliku deklaratsiooni Euroopa–Vahemere piirkonna programmide Erasmus ja Leonardo da Vinci loomise kohta;
11. nõuab kindlalt inimeste, kogukondade ja kodanikuühiskonna mõjuvõimu suurendamist ning sotsiaaldialoogi tugevdamist;
12. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks täielikult sõltumatute sotsiaalpartnerite loomist ja arendamist eri meetmete, sealhulgas rahalise ja tehnilise toetuse, koolituse, võrgustike loomise ja suutlikkuse suurendamise meetmete abil, sest sotsiaalpartnerid on sotsiaalpoliitika kujundamisel asendamatud;
13. on veendunud, et Euroopa naabruspoliitika riikidega ühist piiri omavad liikmesriigid täidavad väga olulist osa kõnealuste riikide abistamisel ja teadmiste jagamisel eelkõige seoses töö- ja tööhõivereformidega; kutsub seetõttu komisjoni üles astuma aktiivsesse dialoogi ja tegevusse naaberriikide ametiasutuste ja sotsiaalpartneritega, et aidata neid võrgustike loomisel ja anda tehnilist abi suutlikkuse arendamiseks ja institutsioonide ülesehitamiseks;
14. tuletab meelde igäihe õigust moodustada ametiühinguid ning ametiühingute õigust moodustada riiklikke keskliitusid või liitusid ja nõuab selle soodustamist ja austamist praktikas; tuletab meelde, et streigiõigus on tunnustatud põhiõigus ja seda ei tohiks keelata üksnes põhjusel, et töötatakse kogukonna jaoks elutähtsas valdkonnas, konkreetseid ülesandeid eristamata; soovib tungivalt edendada õigust olla teavitatud ja ära kuulatud kõikides vastastikust huvi pakkuvates valdkondades, mis oleks tagatud karistuste määramise abil ja mida ei välistataks avalikus teenistuses töötamise tõttu;
15. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks haldussuutlikkuse suurendamist tööhõive ja

sotsiaalvaldkonnas, pöörates eraldi tähelepanu suutlikkuse arendamisele õigusteenuste valdkonnas, aidates sellega kaasa reformide ettevalmistamisele ja läbiviimisele;

16. toonitab ELi ja liikmesriikide vahel kooskõlastatud poliitika tähtsust paremate tulemuste saavutamisel vastastikust huvi pakkuvates valdkondades, aga samavõrra ka tingimuslikkuse standardite kehtestamisel;
17. kutsub komisjoni üles tunnustama vaesuse vähendamise strateegia dokumente peamise poliitikaraamistikuna vaeseid toetava keskpika majanduskasvu ja rikkuse võrdse jagamise eesmärgil vastavalt riigi vajadustele;
18. nõuab komisjonilt oma meetmete ja rahastamise tulemuste iga-aastast tõhusat kontrollimist ja hindamist eelkõige tööhõivepoliitikas ILO konventsioonide sätete alusel ning kavandama kontrollimise tulemuste alusel tulevasi meetmeid.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	7.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 31 -: 3 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnich, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Richard Falbr, Marian Harkin, Roger Helmer, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Edite Estrela, Julie Girling, Richard Howitt, Ria Oomen-Ruijten, Emilie Turunen
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Catherine Bearder

21.10.2011

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. pooldab Euroopa naabruspoliitika energiakoostöö mõõtme tugevdamist; tuletab meelde, et energiavarustuse kindlus allikate mitmekesistamise ning põhitarnijate ja transiitriikidega koostöö tugevdamise abil jääb ELi energiapoliitika prioriteediks ning ELi energiaalases välispoliitikas on jätkuvalt tähelepanu keskmes ida- ja lõunanaabrid; samuti nõuab tulemuslikke meetmeid, et tagada solidaarsuspõhimõtte kohaldamine energia valdkonnas; väljendab sellega seoses heameelt komisjoni teatise üle energiaalase välispoliitika kohta ning ettepaneku üle võtta vastu otsus teabe jagamise kohta seoses valitsustevaheliste kokkulepetega;
2. juhib tähelepanu idapartnerluse tähtsusele ELi energiavarude tagamisel; rõhutab gaasisektori uute võrkudevaheliste ühenduste ja torustike rajamise, elektrisektori uute võrkudevaheliste ühenduste ja võrkude, LNG uute infrastruktuuride ja terminalide ning uute elektrijaamade (kus kasutatakse fossiilkütuseid või taastuvaid energiaallikaid või mis põhinevad tuumaprojektidel) kontekstis vajadust luua turureglid ning läbipaistvad ja õiglased tingimused energiatriidiks ja energiakaubanduseks, et tagada investeeringute stabiilne tulevik; rõhutab, et sellised reeglid ja tingimused peavad edendama kõrgeid keskkonnakaitsestandardeid, demokraatlikku osalust ning ohutust ja tervishoidu;
3. väljendab rahulolu Euroopa energiaühenduse loomise ettepanekuga ning usub, et see võib osutada tähtsaks sammuks koostöö suunas meie naabritega;
4. väljendab heameelt Ukraina ja Moldova ühinemise üle energiaühenduse

asutamislepinguga, arvestades selle võimalikku olulisust ELi energiavarustuse kindlustamise eesmärkide saavutamise tagamisel ning nende riikide kindlustamisele kaasa aitamises;

5. väljendab rahulolu kõigi jõupingutustega, mis aitavad tugevdada idapartnerlust, iseäranis komisjoni VKEde, piirkondlike energiaturgude ja energiatõhususega seotud juhtalgatustega; usub, et need jõupingutused peaksid kajastuma ka mitmeaastases finantsraamistikus;
6. kutsub komisjoni üles soodustama muu hulgas investeringute abil koos ELi naabritega arukate energiavõrkude ja infrastruktuuride rajamist, uuendamist ja arendamist; rõhutab ELi huvidega seotud projektidega tegelemise esmatähtsust, et kiirendada nende arendamist ja elluviimist; märgib iseäranis veeldatud maagaasi infrastruktuuri ehitamise ja arendamise tähtsust;
7. palub komisjonil edasi arendada ELi Musta mere strateegiat, mis on ELi energiaalase välisstrateegia tähtis osa, sest Musta mere geostrateegiline asukoht pakub olulist energiapuuduse ja energiavarustuse mitmekesistamise potentsiaali;
8. tuletab meelde, kui olulised on tavapärased energiaallikad (nafta ja gaas), taastuvad energiaallikad ja energiatõhusus nii ELi ida- kui ka lõunapoolsete naaberriikide majandusliku arengu liikumapaneva jõuna, mis tekitab uusi sisetulekuallikaid ja töökohti, loob uusi kohalikke energiaallikaid, tugevdab võrgutaristuid ning võimaldab uue komponenditootmisega tegeleva tööstussektori loomist; tunnistab, et taastuvate energiaallikate suuremat kasutamist takistavad tihti stiimulite puudumine ja praeguste võrkude tehniliselt piiratud võimsus, mistõttu nad ei suuda taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat vastu võtta ja jaotada; palub komisjonil ergutada neis valdkondades kohalike ekspertteadmiste arendamist ja edendamist, oskusteabe edastamist ja aruka tehnoloogia kiiret kasutuselevõttu ning teadusuuringute ühisprojektide edendamist, toetades inseneriteaduste teaduskondadele, taastuvenergia uurimiskeskustele ja reguleerivatele asutustele suunatud koolitusprogramme;
9. rõhutab piiriülese koostöö vajadust Doonau piirkonnas, arvestades selle staatust Euroopa väravana Lääne-Balkanile, ja ELi Doonau piirkonna strateegia rolli Kesk- ja Kagu-Euroopa naabrussuhete arendamises, ning asjaolu, et strateegia annab märkimisväärse lisandväärtuse ELi Ida-Euroopa poliitikale, olles seega kogu liidule suurepärane vahend poliitilise ja majandusliku koostöö tihendamiseks Balkanil ning aidates kaasa Euroopa integratsiooniprotsessi laiendamisele ja kindlustamisele selles piirkonnas;
10. rõhutab energiasektori reformide valdkonnas ELi kogemuste jagamise tähtsust naaberriikidega, näiteks Ukrainaga, et aidata neil moderniseerida oma gaasitransiidisüsteemi ning edendada läbipaistvaid turu eeskirju, keskkonnakaitset ja energiakaubanduse võrdseid tingimusi;
11. märgib, et tuumajulgeolek ja –ohutus peaksid olema ELi naabritega peetava dialoogi esmatähtsad osad, eelkõige piirkondades, mis on seismiliselt aktiivsed; on seisukohal, et EL peaks mitmepoolsetel aruteludel – sealhulgas Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri egiidi all – toetama rahvusvahelisi õiguslikult siduvaid tuumaohutuse standardeid ning võtma eesmärgiks tuumaohutuse hindamise laiendamise ELi naaberriikidele; rõhutab

vajadust ergutada tuumauuringutega seotud teabe jagamist ja selles valdkonnas tehnoloogiliste ja teaduslike ekspertteadmiste vahetamist;

12. tunneb heameelt komisjoni kavatsuse üle kiirendada energiaturu integreerumis- ja liberaliseerimisprotsessi ning soodustada sel eesmärgil reguleerivate raamistike edasist lähendamist vastavalt Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti (ACER) tööle; peab vajalikuks energiaühenduse laiendamist ja süvendamist, et tagada turu õige toimimine ja investeringute õiguskindlus, olenemata energiaühenduse aluslepingus osutatud nõuetekohasest tähelepanust süsinikdioksiidi lekke ohule; ergutab selliste regulatiivsete ühisprojektide nagu MEDREG loomist ning ühtsete, läbipaistvate ja mittediskrimineerivate turueeskirjade edendamist ning oskusteabe ja kogemuste vahetamist;
13. rõhutab vajadust kindlustada mitmepoolne energiaalane koostöö Musta mere piirkonnas vastavalt WTO ja energiaharta lepingus sätestatud juhtpõhimõtetele; soovib turgude ja regulatiivse raamistiku täielikku integreerimist vastavalt ELi energeetikat ja keskkonda käsitlevatele õigusaktidele ning julgustab laiema Musta mere piirkonna riike energiahartaga liituma, pooldades samas ka ELi, Euroopa Investeerimispannga ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga antavat abi Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide energiataristute ajakohastamiseks;
14. tuletab energiahartaga liitunutele meelde nende lepingulisi kohustusi ning lepingu muudatusi ja protokolle; rõhutab, et kõiki vaidluste lahendusi tuleb austada ja rakendada täielikult; ergutab praegu vaatleja staatuses Põhja-Aafrika riikide täieõiguslikeks liikmeteks saamist;
15. on seisukohal, et EL peaks ergutama paremat energiaalast koostööd ENP riikidega, et tagada energiavarustuse kindlus ja edendada ELi siseturu eeskirju;
16. toetab edasist koostööd sellistes sektorites nagu tööstus, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, teadus- ja arendustegevus ning innovatsioon, info- ja sidetehnoloogia, sealhulgas IT-süsteemide turvalisus, kosmos ja turism; väljendab heameelt komisjoni ettepanekute üle, mis käsitlevad ühise teadus- ja innovatsiooniruumi ning digitaalse majanduse väljaarendamist info- ja kommunikatsioonitehnoloogia põhjal, ning kutsub liikmesriike ja naaberriike üles kinnitama veel kord oma jõupingutusi selle arengu suunas töötamise nimel; kordab, kui tähtsad on ELi ja naaberriikide vahelist kaubandust ja investeringuid lihtsustavad tulemuslikud mehhanismid, mis aitavad tugevdada kaubandusalaseid partnerlussuhteid ja võimaldavad ettevõtjatel, iseäranis VKEdel saada piisavat ja usaldusväärset teavet partnerriikide kaubandus- ja investeerimistingimuste kohta;
17. rõhutab Euroopa Liidu ja tema naabrite ühiste teadusprogrammide eeliseid; julgustab seetõttu tugevdama koordineeritust, koostööd ja sünergiat kõigi Vahemere piirkonna riikide rahastatavate riiklike uurimisprogrammide ja -tegevuste vahel eesmärgiga parandada selle piirkonna keskkonnauuringute ühtsust ja tõhusust, võttes eeskujuks Läänemere ühise teadusprogrammi (BONUS 169);
18. on teadlik projekti BSI (Musta mere võrguprojekt) saavutustest piirkondliku teadus- ja haridusvõrgustiku loomisel laiemas Musta mere piirkonnas ning selle seostest GEANTiga

ning kutsub komisjoni üles jätkama Musta mere piirkonna teadusprojektide, nagu HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN ja BSRN, toetamist;

19. ootab komisjoni ettepanekuid Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi (ENI) kohta, väljendab rahulolu komisjoni võrdlusalustega, mille kohaselt oleneb osutatav toetus tehtud edusammudest, ning ergutab abi andmisel tagama suuremat eristamist, paindlikkust ja tingimuslikkust; julgustab kasutama riigipõhist loogikat, mis võiks väljenduda nn diferentseeritud partnerluslepingute sõlmimises Euroopa naabruspoliitika raames; märgib, et kuigi ELi finantseeskirju tuleb täielikult järgida, peaks ELi abi olema kergesti kättesaadav ning keskenduma peamiselt konkreetsete projektide toetamisele ja vähem konsulteerimisele, ning paindumatu raamistik ei tohiks takistada tiptaseme poole püüdlemist;
20. arvab, et on oluline leida õiglane tasakaal ida- ja lõunapartnerluse vahel; palub komisjonil kiirendada assotsieerimislepingute, sealhulgas põhjalikke ja laiaulatuslikke vabakaubandusalasid käsitlevate lepingute sõlmimist ja rakendamist;
21. toonitab vajadust käsitleda ENPd makropiirkondliku strateegia aspektist, koordineerides Euroopa Liidu ja liikmesriikide tegevusi piirkondlikul tasandil; Euro-Vahemere piirkonnas tuleks tagada sünergia seda liiki strateegia ning Vahemere Liidu mitmepoolsete projektide vahel, nagu Vahemere päikeseenergia kava, tsiviiljulgeolek, merekiirteed või Vahemere reostuse vähendamine;

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	20.10.2011						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 10px;">+:</td> <td style="text-align: right;">35</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">-:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">0:</td> <td style="text-align: right;">4</td> </tr> </table>	+:	35	-:	0	0:	4
+:	35						
-:	0						
0:	4						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Jens Rohde, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Maria Badia i Cutchet, Jolanta Emilia Hibner, Sajjad Karim, Bernd Lange, Markus Pieper, Hannu Takkula, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann, Hermann Winkler						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Judith Sargentini						

19.10.2011

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Lena Kolarska-Bobińska

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et territoriaalse koostöö põhimõtted kehtivad ka välispiiride kohta ning on peamine vahend nii ELi majandusliku arengu kui ka liidu üldiste Euroopa naabruspoliitikaga seotud poliitiliste eesmärkide, sealhulgas demokraatia paremaks edendamiseks; leiab, et need eesmärgid on saavutatavad vaid koostöös kodanikuühiskonna ning piirkondlike ja kohalike omavalitsustega, et leida praktilisi viise kodanike vajaduste rahuldamiseks ja võtta arvesse territoriaalse olukorra mitmekesisust naabruspoliitikaga seotud riikides, edendades samas subsidiaarsuse põhimõtet ja mitmetasandilist valitsemist; rõhutab, et komisjon peaks laiendama oma integreeritud lähenemisviisi, et selgelt toetada kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi kui üht naabruspoliitika tugisammast ning üldise huvi tagajat;
2. on seisukohal, et piiriüleste kogukondade arenguerinevuste ja pingete kaotamiseks tuleks Euroopa naabruspoliitikas toetada piiriüleste kohalike ja piirkondlike ametiasutuste praktilisi projekte säästva vastastikuse arengu ning sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamiseks ja tugeva ning korrupsioonivaba äritegevust reguleeriva raamistiku koostamiseks; on veendunud, et piiriülesed kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused peaksid ühiste arenguvõimaluste ärakasutamiseks õppima oma tegevust paremini kooskõlastama ning parimaid tavasid vahetama;
3. rõhutab Euroopa territoriaalse koostöö rühmituste (ETKRide) suurt potentsiaali väljaspool välispiire asuvate piirkondade kaasamisel; julgustab sõlmima erikokkuleppeid naabruses asuvate kolmandate riikidega seoses siseriiklike seaduste kehtestamisega, mis

võimaldaksid ETKRi struktuuride loomist nende siseriiklike seaduste raames, ning riikidevahelisi kokkuleppeid, mis võimaldaksid kolmandate riikide kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel ETKRides osaleda;

4. rõhutab euroregioonide väljapaistvat rolli ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamisel ning ergutab komisjoni edendama ja toetama nende arengut, eriti piirialadel, et suurendada euroregioonide osatähtsust Euroopa naabruspoliitikas;
5. leiab, et Euroopa naabruspoliitika peaks tulevikus arvesse võtma kaugeimate piirkondade rolli ELi välissuhetes; märgib, et need piirkonnad annavad reaalse võimaluse liidu välispoliitikat mõjutada, sest võimaldavad ühest küljest arvukate kolmandate riikidega tihedamaid sidemeid hoida ja teisest küljest lahendada keerukaid küsimusi, nagu ebaseaduslik ränne; palub komisjonil võimaldada suuremat paindlikkust seoses ühtekuuluvuspoliitika raamistikus välja valitud projektide uuenduslike rahastamisvõimalustega, et neid projekte rakendataks ja neist saadaks kasu nii ELi kui ka kolmandate riikide piirkondades;
6. on seisukohal, et Euroopa naabruspoliitika uus lähenemine peab võimaldama ELi makroregioonide strateegiate rakendamist ning et naaberriike hõlmavate ELi makroregioonide potentsiaali tuleks täielikult ära kasutada Euroopa Liidule ja naabruspoliitikaga hõlmatud riikidele huvi pakkuvate prioriteetide ja projektide paremaks koordineerimiseks, et saavutada mõlemale poolele positiivseid tulemusi ja optimeerida investeeritud vahendeid;
7. rõhutab, et Euroopa naabruspoliitikat tuleks käsitleda terviklikult, et elavdada piirialade majanduslikku arengut; rõhutab viisanõude lõdvendamise positiivset mõju piiriülese koostöö projektide rakendamisele, kohalikule piiriliiklusele ning piirkondlike turgude arengule, pidades eelkõige silmas niisuguseid rühmi nagu üliõpilased, teadlased, ärimehed, kunstnikud ja ajakirjanikud; palub seoses sellega komisjonil kohandada piiriala määratlust vastavalt territoriaalsetele vajadustele, et soovi korral suurendada kohaliku reisiloa omanike arvu, võimaldades neil kogu piirialal vabalt liikuda;
8. mõistab, et komisjoni regionaalarengu peadirektoraadil on Euroopa Regionaalarengu Fondi juhtimises suured kogemused, ning on veendunud, et Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi eesmärkide huvides tuleks rahastamisvahendite haldamisel tugineda regionaalpoliitika peadirektoraadi nõuannetele; on seetõttu veendunud, et piiriülese koostöö programmidega seotud finantsvahendite haldamine tuleks uuesti anda regionaalpoliitika peadirektoraadi kätte, kes varem selle eest vastutas;
9. märgib, et pikaajaliste sotsiaal- ja majandusreformide edu tagamisel ning jätkusuutliku arengu kindlustamisel on regioonide roll otsustavalt tähtis; leiab seetõttu, et partnerriigid peaksid aktiivselt rakendama riigisiseseid vahendeid ning kaasama kodanikuühiskonda ja ettevõtlusringkonna esindajaid projektide rakendamisse, laiendades nende kohustusi eesmärgiga saavutada soodsaid tulemusi;
10. on veendunud, et idapartnerluse tugevdamine on ELi piirialade arengus keskse tähtsusega; rõhutab, et idapartnerlus ja piirkondlik areng peavad toimima kooskõlas ning tuleks julgustada kahe- ja mitmepoolset koostööd, nagu vabakaubanduslepingute sõlmimine ning nõuetekohaselt rahastatud ühisprojektid, näiteks kultuuri ja kodanikuühiskonna vallas;

11. rõhutab, et Barcelona protsessi ja Vahemere Liitu tuleks piirkondliku arengu seisukohast uuendada, ergutades vastavat kahe- ja mitmepoolset koostööd, nt vabakaubanduslepingute sõlmimist ning kultuuri ja kodanikuühiskonna teemalist suhtlust, eelkõige Põhja-Aafrika hiljutiste julgustavate sündmuste valguses;
12. rõhutab, et nii idapartnerlus kui ka Vahemere Liit on piirkondlikus arengus olulisel kohal; toonitab, et olulistele poliitilistele sündmustele vaatamata tuleks neid poliitikasuundi käsitleda võrdsetel alustel, et tagada asjakohaselt tasakaalustatud lähenemisviis, eelkõige rahanduslikus ja institutsioonilises mõttes.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	6.10.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 40 -: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, Philip Bradbourn, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jan Olbrycht, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias, Derek Vaughan, Sabine Verheyen

7.10.2011

KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Marek Henryk Migalski

ETTEPANEKUD

Kultuuri- ja hariduskomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõuab Euroopa naabruspoliitika rahastamisprogrammidest liikuvusele ja kodanikuühiskonna toetamisele eraldatud olemasolevate vahendite õiglast jagamist ja kooskõlastamist, et nii ida- kui ka lõunapoolsed alad saaksid ELi väliskoostööst võrdselt kasu, olenevalt probleemidest, millega neil tuleb toime tulla;
2. kinnitab veendunult seost ühelt poolt ELi ja selle naabruspoliitikas osalevate riikide vahel kultuuri, hariduse ja spordi valdkondades toimuva vahetuse ja koostöö ning teiselt poolt avatud kodanikuühiskonna, demokraatia ja õigusriigi arendamise ja tugevdamise, samuti põhivabaduste ja inimõiguste edendamise vahel; rõhutab, et koostöö nendes valdkondades on lisandväärtus nii ELi kui ka selle naabruspoliitikas osalevate riikide jaoks;
3. hindab olemasolevaid ELi liikuvusprogramme ja regionaalseid projekte ning kinnitab, et eelkõige noortele suunatud ELi programmid on avaldanud olulist mõju noorte haridus- ja koolitusvõimaluste tõhustamisele; toonitab, et kultuuri- ja haridusalane vahetus või koostöö võivad tugevdada kodanikuühiskonda, edendada demokratiseerumist ning rahvastevahelist mõistmist; kutsub seetõttu liikmesriike üles võimaldama ELi naabruspoliitikas osalevate riikide parimatele üliõpilastele juurdepääsu haridusele või koolitusele ELis ning selleks stipendiumide saamist;
4. kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles avama liikuvus-, haridus- ja noorteprogrammide järgmise põlvkonna alates 2014. aastast ELi naaberriikidele ning võimaldama neil riikidel programmides osalemist; palub komisjonil laiendada

liikuvusprogrammide ulatust ning lisada selleks muu hulgas kodanikuühiskonna ja sotsiaalsete ettevõtete töötajate vahetusprogrammi; kutsub liikmesriike üles soodustama koolitust, sealhulgas liiduga piirnevate riikide keelte õppekavasid, samuti riigiteenistujatele mõeldud partnerlusalgatusi;

5. tuletab meelde, kui tähtis on tagada vahetusprogrammide vastastikkus, et ka ELi noortel oleks võimalus haridust omandada Euroopa naabruspoliitikas osalevates riikides;
6. toonitab programmi Tempus IV lisandväärtust koostöö edendamises ja ELi naaberriikide haridussüsteemide moderniseerimispüüdlustes ning kutsub komisjoni üles toetama seda programmi järgmises mitmeaastases finantsraamistikus;
7. hindab Euroopa – Vahemere piirkonna ülikooli mõju ja soovib seda kordaminekut laiemalt jagada ning luua samasugune algatus ka idapartnerluse piirkonnas;
8. rõhutab, et tuleks ära kasutada nende liikmesriikide haridusalased kogemused, kes juba rakendavad Euroopa naabruspoliitikat, sealhulgas selline algatus nagu Varssavis asuv Ida-Euroopa õpingute keskus; tuletab ELile ja liikmesriikidele sellega seoses meelde, kui oluline on kõrvaldada takistused isikute vaba liikumise osas ning toonitab, et tuleb lihtsustada viisarežiimi ELi riikides õppida soovivate üliõpilaste ja noorte jaoks, kes on pärit idapartnerluses osalevatest riikidest; ergutab liikmesriike kehtestama Euroopa naabruspoliitika partnerriikide üliõpilaste jaoks tasuta viisad;
9. toonitab, et tuleb suurendada sünergiat juhtalgatuse „Noorte liikuvus” ja Euroopa naabruspoliitika vahel tagamaks, et ELi ja selle naaberriikide üliõpilaste liikuvuses kasutatakse ära rohkem võimalusi nii EList kui ka kõnealustest riikidest pärit noorte huvides, ja rõhutab, et see peab toimuma käsikäes selliste projektide reklaamimisega ELi naaberriikide meedias;
10. kutsub komisjoni üles sõlmima naaberriikidega rohkem liikuvusalaseid partnerluslepinguid; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et tuleb arvesse võtta ELi ja naabruspoliitikas osalevates riikide elanike sissetulekute erinevusi ning kaaluda, kuidas parandada stipendiumivõimalusi;
11. nõuab tungivalt, et komisjon pööraks seepärast erilist tähelepanu üliõpilaste, akadeemikute, teadurite ning äriinimeste liikuvusele, andes piisavad vahendid ning tugevdades ja laiendades olemasolevaid stipendiumikavasid, ning teeks struktureeritud koostööd kõrghariduse ja teadustöö alal, edendaks üliõpilasvahetust ning avaliku ja erasektori teaduspartnerlust;
12. rõhutab, kui tähtis on tugevdada Euroopa naabruspoliitika raames koostööd spordi arendamiseks asjaomastes riikides, võttes arvesse sporditegevuse hariduslikku väärtust; palub Euroopa institutsioonidel ja liikmesriikidel teha tööd sportlaste vaba liikumise võimaldamiseks maailmas, alustades Euroopa naabruspoliitika riikide sportlastest;
13. peab väga oluliseks rahvusvahelist, piirkondlikku ja piirkondadevahelist kultuurikoostööd, mis põhineb tõelisel kultuuridevahelisel dialoogil ja kaasab kõiki ühiskonna osapooli (kultuuriasutusi, institutsioone, organisatsioone ja liite); kutsub sellega seoses Euroopa naabruspoliitikas osalevaid riike üles allkirjastama ja ratifitseerima UNESCO kultuuri

väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni;

14. on arvamusel, et Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide majanduse ja majandusvälisele arengule on kasulik edendada osalemist ELi kultuuriprogrammides, ja et kultuuril on oluline osa innovatsiooni, demokraatia, inimõiguste, ettevõtlikkuse ja loovuse edendamisel; rõhutab seepärast, kui olulised on sellised programmid nagu MEDIA Mundus ning Vahemere Liidu ja idapartnerluse kultuuriprogrammi raames toimuvad projektid; toetab komisjoni kavatsust jätkata kultuuriprogrammi erimeetmeid ning järgmise kultuuriprogrammi (2014–2020) avamist Euroopa naabruspoliitikas osalevatele riikidele;
15. juhib samuti tähelepanu sellele, et projektide esitamise ning hindamise ja rahastamise korda tuleb lihtsustada, et Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide kodanikuühiskond saaks võimalused selgelt kindlaks teha ja neid täielikus läbipaistvuses kasutada;
16. juhib lisaks tähelepanu asjaolule, et kultuuriprogrammides ja liikuvust edendavates programmides tuleks samuti keskenduda kunstnike ja kunstiõpingutega tegelevate isikute liikuvusele, hõlbustades loomingulist ja kultuurilist lävimist ja vahetust;
17. pooldab Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide kodanikest kunstnike ja teiste kultuurikutsealade esindajate jaoks kultuuriviisa loomist; palub samuti komisjonil teha ettepanek lühiajaliste viisade algatuse kohta eesmärgiga kaotada liikuvuse takistused kultuurisektoris;
18. kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles koordineerima välispoliitika kultuuriaspektide strateegilist rakendamist, integreerides kultuuri järjepidevalt ja süstemaatiliselt ELi välissuhetesse ning püüdes täiendada liikmesriikide kultuurialast välispoliitikat;
19. nõuab tungivalt olemasolevate programmide hindamist, et tagada vahendite tõhus kasutamine ELi eesmärkide täitmiseks; toetab komisjoni sisemise tegevuse täiustamist seoses erinevate olemasolevate kultuuri- ja haridusprogrammide ning -projektidega;
20. rõhutab kohalike omavalitsuste (eelkõige sõpruslinnade), ELi ja Euroopa naabruspoliitikas osalevate abisaajate riikide avalike asutuste võrgustiku tähtsust nende riikidega poliitiliste ja majandussuhete ning kultuurivahetuse suurendamisel; soovib selleks projektide eestvedajaid ning Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendist (ENPI) toetuse saajaid paremini teavitada ja abistada; ergutab looma Euroopa teabevahetuse ja heade tavade jagamise platvorme;
21. rõhutab, et põhivabadused, nagu sõnavabadus ja ajakirjandusvabadus koos võimalusega luua sidemeid ja suhelda elektrooniliselt nii võrgus kui ka võrguväliselt, on kultuurilise väljenduse, kultuurivahetuse ja dialoogi olulised eeldused; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid austaksid ja edendaksid seetõttu kõnealuseid vabadusi, sealhulgas internetivabadust Euroopas ja väljaspool Euroopat;
22. palub Euroopa välisteenistusel soodustada konstruktiivset arvamuste vahetust Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide ametiasutustega ja kodanikuühiskonna esindajatega, sealhulgas kultuuritegelastega, et tugevdada inimõiguste- ja põhivabadustealast dialoogi

ning eelkõige valvata, et austataks meediavabadust ja üldisemalt sõnavabadust ning vaba juurdepääsu teabele;

23. palub Euroopa välis teenistusel toetada poliitiliselt ja rahaliselt kodanikuühiskonna, sõltumatu ajakirjanduse ja valitsusväliste organisatsioonide püüdeid viia kõikidesse nendes Euroopa naabruspoliitikas osalevatesse riikidesse, kus rikutakse inimeste põhivabadusi ja inimõigusi, demokraatlik valitsemissüsteem ja õigusriigi põhimõtted;
24. kutsub Euroopa välis teenistust samuti üles mõistma hukka repressiivsete režiimide poolt üha rohkema tsensuuri ja interneti järelevalve kasutamist; tunnistab murelikult, et näiteks Valgevenes takistatakse kõnevabadust ja kiusatakse taga opositsiooni, ja mõistab selle hukka; palub komisjonil järjepidevalt nõuda vangistatud ajakirjanike vabastamist;
25. toonitab vajadust alkatada, hoida käigus ja toetada kultuuri- ja haridusprogramme, mille eesmärk on osalusdemokraatia põhiväärtuste, sealhulgas inimõiguste ja vähemuste õiguste austamise levitamine ja edendamine, ja märgib, et need programmid peaksid olema kättesaadavad Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide kodanikele ning kultuuri- ja haridusasutustele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	5.10.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 26 -: 0 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Magdi Cristiano Allam, Maria Badia i Cutchet, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Jean-Marie Cavada, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, Sampo Terho, László Tőkés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Luigi Berlinguer, Nessa Childers, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Jacky Hénin

18.10.2011

KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Hélène Flautre

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. peab tähtsaks seda, et EL toetaks parandatud naabruspoliitika kaudu täiel määral nende inimeste püüdlusi, kes võitlevad demokraatia, õigusriigi, sotsiaalse õigluse ja inimõiguste eest, ning rõhutab, et liikuvus on uue naabrusstrateegia üks põhielemente; nõuab sellega seoses, et EL toetaks täielikult demokratiseerimisprotsessi, pakkudes lisaks humanitaarabile tuge ka poliitiliste, sotsiaalsete, majanduslike ja kultuurireformide läbiviimisel;
2. tuletab sellega seoses meelde, et liikmesriigid peavad järgima tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet ning tegema kõik võimaliku, et võimaldada üles ehitada kergesti ligipääsetav, õiglane ja kaitsev Euroopa varjupaigasüsteem;
3. on veendunud, et Euroopa naabruspoliitika läbivaatamine loob ELile võimaluse saavutada tõhusal viisil poliitika eesmärgid ja pidada kinni selle väärtustest, mis on sätestatud ELi lepingu artiklites 2, 3, 6, 8 ja 21;
4. palub nõukogul ja komisjonil algatada struktureeritud dialoog kolmandate riikide ametiasutustega, et töötada välja kõigi jaoks kasulik lähenemisviis liikuvuse valdkonnas, muuta viisaformaalsusi paindlikumaks, kasutada rohkem ELi viisaeeskirjaga pakutavaid võimalusi ja liikuda viisanõude kaotamise suunas ning hinnata olemasolevaid liikuvuspartnerlusi, keskendudes eelkõige sellele, millist mõju avaldab vastastikune sõltuvus arenguabi, julgeoleku, seadusliku rände ja ebaseadusliku rände vahel, nagu need on määratletud üldises lähenemisviisis migratsioonile; palub pöörata tähelepanu eriti

sellele, et partnerriigid ei kannataks ajude äravoolu all;

5. kutsub liikmesriike ja ELi üles ratifitseerima rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendavat maa-, mere- ja õhuteed pidi üle riigipiiri välismaalase ebaseaduslikku toimetamist tõkestavat protokoll; on seisukohal, et Euroopa naabruspoliitika läbivaatamine peaks lihtsustama konkreetsete meetmete võtmist neis valdkondades; nõustub komisjoni tähelepanekutega perekondlikel põhjustel toimuva rände olukorra kohta ning tervitab komisjoni selleteemalise rohelise raamatu peatset ilmumist;
6. on arvamusel, et vaba liikumise õiguse osas asjakohasemate lahenduste väljatöötamiseks on pikaajalise sidusa strateegia raames kindlasti vaja analüüsida rändevoogude sügavamaid põhjuseid;
7. kutsub ELi üles parandama ELi vahendite kättesaadavust ja suunama neid eelkõige nendele projektidele, mille eesmärk on teavitada rändajaid nende õigustest ja kohustustest ning kaitsta rändajate õiguseid, pidades eelkõige silmas saatjata alaealiste, naiste ja muude haavatavate rühmade õiguseid; palub komisjonil seetõttu esitada parlamendile üksikasjalik aruanne naabruspoliitikas osalevate riikide jaoks mõeldud Euroopa rahade kasutamise kohta, sealhulgas komisjoni kolmandate riikidega rände- ja varjupaigaküsimuste vallas teostatavat koostööd käsitleva temaatilise programmi raames eraldatavad vahendid;
8. toetab veendunult partnerlust kodanikuühiskonnaga ja palub komisjonil ja komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeoleku kõrgel esindajal võtta kasutusele sellised mehhanismid, mis tagavad selle igakülgse rakendamise, kehtestades eelkõige mehhanism, mis kaasab kodanikuühiskonna eesmärkide ja võrdlusaluste määratlemisse ning kõigi partneritega sõlmitud lepingute rakendamisse ja järelevalvesse, jätkates justiits- ja siseküsimustes läbipaistvat dialoogi demokraatlikult valitud ametivõimude ja riikide parlamentidega ning tugevdades parlamendi demokraatlikku kontrolli kõikide rännet puudutavate mehhanismide, dialoogide ja lepingute üle;
9. palub, et komisjon ja nõukogu tegeleksid viivitamata pagulaskriisiga ning viiksid läbi uurimise paadipõgenike laevaõnnetuste kohta ja nendega seotud juhtude kohta, mil merel on päästeabi andmata jäetud, tehes seda koostöös inimõiguste volinikuga ja Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assambleega, paludes ELi liikmesriikidel avalikustada kolmandate riikidega sõlmitud lepingud, toetades asjaomaseid riike ja eelkõige uurides võimalust luua humanitaarkoridorid ning jätkates viivitamata ummikusse jooksnud läbirääkimisi Euroopa Liidu ühise ümberasustamisprogrammi üle; kutsub liikmesriike üles partnerluses ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametiga ümber asustama Liibüast pärit põgenikke, keda hoitakse ikka veel kinni laagrites Tuneesia ja Egiptuse piiril ja kelle tagasipöördumine Liibüasse ohustaks nende elu, arvestades kuritegusid, mida pannakse toime Sahara-taguse Aafrika rahvaste suhtes; palub Euroopa Komisjonil selgitada täpselt, mis tingimustel võiksid liikmesriigid, kes peavad tulema toime ebaseaduslikult suure ümberasustatud isikute sissevooluga, kohaldada direktiivi 2001/55/EÜ (miinimumnõuete kohta ajutise kaitse andmiseks ümberasustatud isikute massilise sissevoolu korral) sätteid; palub nõukogul ja komisjonil tagada komisjoni teatise „Hinnang ELi tagasivõtulepingutele” järeelmeetmete võtmine, pidades eelkõige silmas põhiõiguste austamist nende lepingute rakendamisel.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	17.10.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jan Philipp Albrecht, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Kyriacos Triantaphyllides, Axel Voss, Auke Zijlstra
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Dimitrios Droutsas, Ana Gomes
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Albert Deß, Mikael Gustafsson, Gabriele Zimmer

25.10.2011

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta
(2011/2157(INI))

Arvamuse koostaja: Andrew Duff

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toetab seda, et Euroopa naabruspoliitikas ühendatakse välis- ja abipoliitika harud, mis olid varem eraldatud; loodab, et luuakse tugevam, kindel ja ökonoomne institutsioonilise korra võrk, mille eesmärk on arendada kõikide osaliste vahel tihedamat majanduslikku integratsiooni ja poliitilist ühinemist, muu hulgas ka lähendades kõigil rahvusvahelistel foorumitel, eeskätt ÜROs, oma väärtusi Euroopa Liidu väärtustele;
2. rõhutab vajadust Euroopa naabruspoliitika detsentraliseerida, et kaasata täielikumalt asjaomaste riikide ühiskonnad; tunneb sellega seoses heameelt komisjoni võetud kohustuse üle luua ühiskondadega partnerlussuhteid selliste vahendite abil nagu kodanikuühiskonna rahastamisvahend;
3. tunneb heameelt, et komisjon soovib vältida kattuvat tööd, keskenduda Euroopa naabruspoliitika mitmepoolsetel foorumitel strateegilistele küsimustele ning kasutada konkreetsete investeerimisprojektide ja koostöökavade puhul allpiirkondlikke ja kahepoolseid kontakte; nõuab olemasolevate rahastamisvahendite paremat kasutamist, et parimal viisil saada kasu nende pakutavatest võimalustest; rõhutab, et on tähtis rajada Vahemere laiemas piirkonnas tõhusaid allpiirkondlikke partnerlussuhteid ja jätkata samasuguste jõupingutuste tegemist idapartnerluse raames;
4. võtab teadmiseks probleemid, mille ees seisab Vahemere Liidu projekt, ja möönab, et see ei ole seni täitnud oma ülesandeid ega aidanud kaasa koostöö tugevdamisele Vahemere laiemas piirkonnas; toetab Vahemere Liidu tegevuse praegust taaselavdamist ja rõhutab

samal ajal, et Vahemere Liidul peaks olema tähtis roll Vahemere lõunarannikul alanud demokratiseerimisprotsessis; on arvamusel, et see protsess nõuab ELi suuremat tähelepanu ja pühendumust, sealhulgas ka piirkondlikku koostööd edendavaid meetmeid; nõuab seepärast olemasolevate piirkondliku koostöö mehhanismide läbivaatamist ja nende kohandamist uuest olukorrast tulenevate vajadustega ning seejuures Euroopa välisestuse kogu potentsiaali ära kasutamist; nõuab eelkõige, et partnerluse Euroopa osapool kaasataks liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni asepresidendi ja Euroopa välisestuse toel täielikult ELi tavapärasesse raamistikku;

5. rõhutab, et probleemidele vaatamata on parlamentaarne mõõde Euroopa naabruspoliitika oluline osa, kuna see võimaldab vahetada arvamusi ja kogemusi, mis on mõlemad võrdselt tähtsad asjaomaste riikide parlamentaarse korra seisukohast; soovib parlamentaarse mõõdme tõrgeteta toimimise tagamiseks hinnata korrapäraselt Euronesti ja Vahemere Liidu parlamentaarse assamblee tegevuse praktilist korraldust, et seda igal võimalusel parandada;
6. tunneb heameelt, et Euroopa naabruspoliitika keskendub nüüd terviklikule institutsioonide väljaarendamisele; soovib suuremat selgust Euroopa naabruspoliitika nn tugevdatud staatusega riikide eristamise sisu ja tähenduse suhtes;
7. soovib selgelt lahutada vastavad valitsustevahelised ja valitsusvälised funktsioonid demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi ning Euroopa demokraatia sihtkapitali puhul, mis peaksid üksteist täiendama; märgib vajadust rakendada pluralistliku kodanikuühiskonna, sealhulgas demokraatlike erakondade toetuseks kiireid ja paindlikke ELi toetusmeetodeid, mis aitaks areneda tugeval, kindlal ja ilmalikul demokraatial.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.10.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 15 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, György Schöpflin, József Szájer, Rafał Trzaskowski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Sandrine Bélier, Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Helmut Scholz, Alexandra Thein

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	17.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 57 -: 0 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lössing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pötering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Kristian Vigenin, Boris Zala
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Charalampos Angourakis, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Göran Färm, Hélène Flautre, Roberto Gualtieri, Doris Pack, Helmut Scholz, György Schöpflin, Alf Svensson, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Marije Cornelissen, Rui Tavares, Ramon Tremosa i Balcells